

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

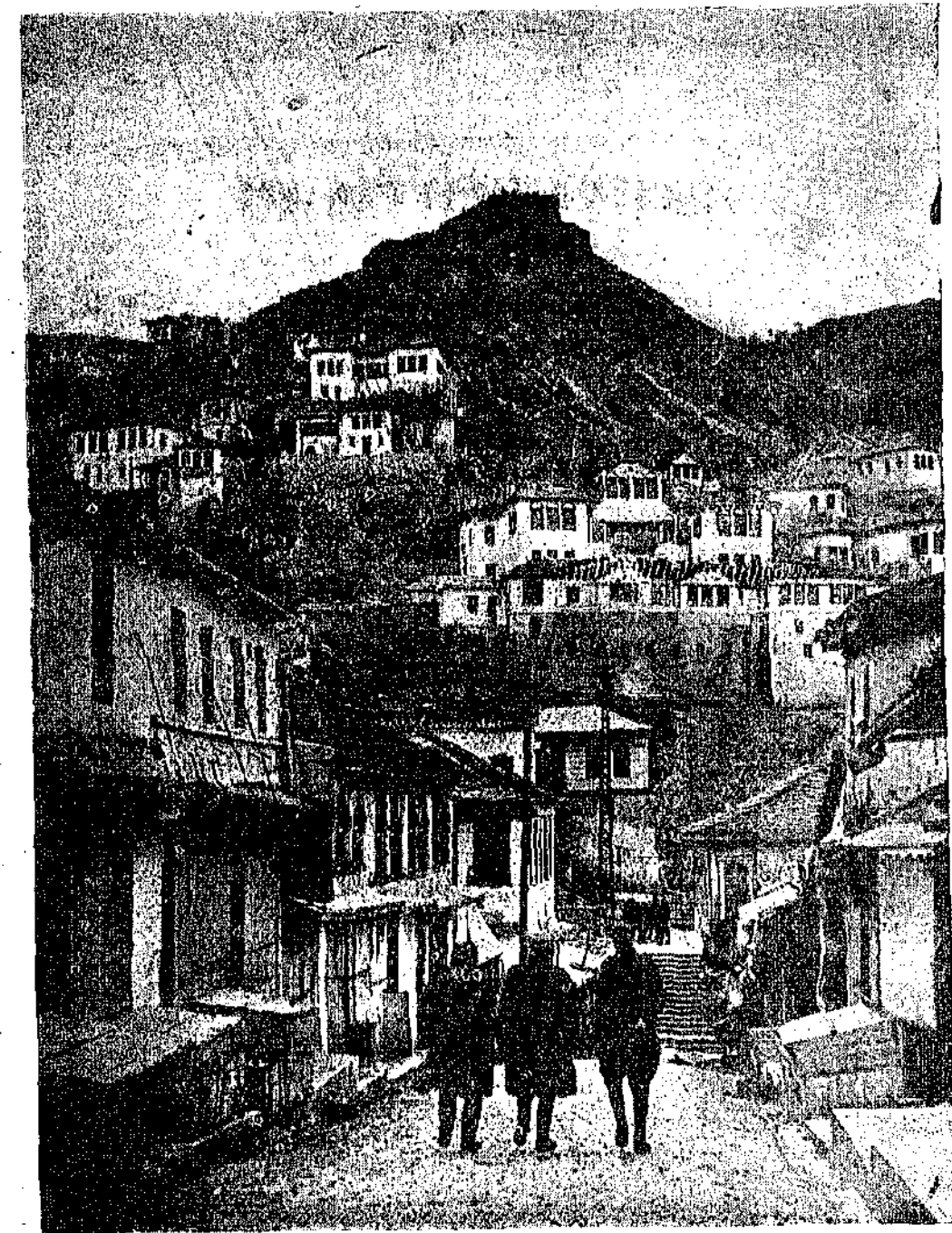
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΙΤΕ

ΠΑΙΔΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ...

+ ΕΥΛΟΓ. ΚΟΥΡΙΛΑΣ
ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΖΕΡΒΑΣ
ΑΛΕΞ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΥΡΟΥ
ΞΕΝ. ΚΟΥΜΠΑΡΙΔΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΕΚΡΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΧΕΛΙΩΤΗΣ
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΖΑΡΠΑΛΑΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΠΥΡΟΥ
ΑΓΓΕΛ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ
Κ.Α.Π. - Κ.Α.Π.

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1949

ΤΟ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΝ

Η ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΣ 40-41

ἐπὶ τῇ 9^ῃ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κορυθαῖς

ΑΔΕΛΦΙΑ,

Θυμώσατε τὴν ἡμέρα πού ἀστράψε στὴν Οἰκουμένη, ἀστραπή χαρᾶς καὶ ἐλπίδας, ἡ πρώτη Νίκη, ἡ Νίκη τῆς Κορυθαῖς!

Θυμώσατε τὴν ἡμέρα πού στήσατε τὰ στήθη γυμνά μπροστὰ σὲ ὀκτὼ ἑκατομμύρια λόγχες τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος!

Θυμώσατε τοὺς νεκροὺς πού πέσανε στὴν ΠΙΝΔΟ, στὸ ἸΒΑΝ, στὸ ΜΟΡΟΒΑ, στὸ ΚΑΛΜΠΑΚΙ, στὴν ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ, στὸ ΤΕΠΕΛΕΝΙ γιὰ νὰ λευτερωθῇ ἡ Βόρειος Ἡπειρος!

Θυμώσατε τὸν ἥρωισμό τοῦ 1940—41! Εἶναι ἀσύλληπτος, εἶναι ἀφανταστος.

Θυμώσατε! Μὲ τὴν λόγχη ἐφ' ὄπλου, μὲ τὸ ἐνθουσιαστικὸ ΑΕΡΑ, μὲ τὸ ὄπλοπολυβόλο ἐπ' ὤμου σκαρφιάσατε στὰ ὑψώματα, στὶς ρεματιᾶς καὶ στὰ φαράγγια, ἀντιμετωπίσατε θριαμβευτικὰ ὄλες τὶς κακουχίες καὶ δημιουργήσατε τὸ θαῦμα τοῦ 1940.

Σκαρφωμένοι σπὰ πανύψηλα βουνά μας, φράξατε μὲ τὸ ἥρωικό σας αἷμα τὸ δρόμο τοῦ ὑποφύου ἐλθροῦ καὶ κρατήσατε ψηλὰ καὶ περήφανα τὴν παρακαταθήκη τῆς Λευτερίας, πού οἱ πρόγονοὶ μας ἐκλήροδοτήσαν.

Πάνω στὶς βουνοκορφές τῆς Βορείου Ἡπείρου βελιώσατε ἰσχυρὰ καὶ ἀκλόνητα τὰ θεμέλια μιᾶς καινούργιας Ἑλλάδος μὲ τοὺς ἀθάνατους νεκροὺς... Φρουροὺς τοῦ Γένους.

Γεμίσατε τὸν τόπο μας μὲ Ἡρώα καὶ Τύμβους. Σταθήκατε λιονταρίσια καὶ χτυπήσατε. Δὲν σκύψατε στὴ βία, δὲν λυγίσατε μπροστὰ στὴ δύναμι, ὑψώσατε πελώριο τὸ ἀνάστημα τῆς Ἑλλάδος.

Εἰμεθα ὑπερήφανοι γιὰ σᾶς. Τὰ βουνά, οἱ γαρύβρες τῆς Ἡπείρου, ἀντιλαλοῦν ἀπὸ τὶς ΝΙΚΕΣ σας, τὴν παλληκαριά σας. Ἀθάνατη Ἑλληνικὴ ψυχή, ποτὲ δὲν λυγίζει.

Διωνία ἡ δόξα στὰ παλληκάρια πού ἔδωσαν τὴν ζωὴ τους στὴ Βόρειο Ἡπειρο γιὰ τὴ Λευτερίαν τῆς

ΑΔΕΛΦΙΑ,

Τὰ παιδιά πού σεῖς λευτερώσατε, τὰ παιδιά τῆς Κορυθαῖς, τ' Ἀργυροκάστρου, Δελβίνου καὶ Χειμάρρας, βρίσκονται καὶ πάλιν σκλαβωμένα στὶς ὀρδές τοῦ Χότζα.

Χιλιάδες νέων Βορειοηπειρωτῶν ὑποφέρουν μακριὰ ἀπὸ τὴν Μάννα Ἑλλάδα.

Τὸ Βορειοηπειρωτικὸ ἔπος, πού σεῖς δημιουργήσατε, δὲν ξεχνιέται.

Ἡ κραυγὴ τοῦ σπαραγμοῦ τῶν ἀδελφῶν μας, πού στενάζουν στὶς φυλακὲς καὶ στὶς ἐξορίες, γιὰ τὴν τὸλμησάν νὰ γεννηθοῦν Ἕλληνες, ἡ φωνὴ τῶν ΝΕΚΡΩΝ μας, σὺν σάλπισμα περιτρέχει γῆ καὶ θάλασσα, καλώντας τοὺς Πανέλληνας σὲ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ γιὰ τὴ Λευτερίαν τους.

Ἡ βοῆ τῆς ἱστορίας γεμίζει τὴν ψυχὴ μας. Ἄκουμε ὄρθιοι στὶς ἐπάλξεις!

Προσμένουμε τὴν Ἁγία ἄρα τοῦ ΕΜΠΡΟΣ!

Συνεχιστὰ τοῦ ἱεροῦ σας Ἀγῶνα, θὰ γίνουμε λευτερωτὰ τῶν σκλάβων ἀδελφῶν μας.

Πρωτοπόροι μὲ τὸ λάβαρον τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας Βορείου Ἡπείρου, στεκόμαστε ἀκλόνητοι μὲ πίστι καὶ ἀφοσίωσι, μὲ θάρρος καὶ μὲ τόλμη στὸν ἀγῶνα. Ἐμπρός γιὰ τὴν ἄγια ἄρα.

ἘΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ
Ἀθηνῶν, Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Κερκύρας, Κονίτσας.

Ἐπίσης ἡ Β.Φ.Ν. ἐξέδωκε προκήρυξι, καταλήγουσαν οὕτω:

«... Καὶ οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ βουλοὶ παρακολουθοῦν τὸ δράμα τῶν Βορειοηπειρωτῶν καὶ τὶς προκλήσεις τῶν Ἀλβανῶν μὰ ὡς πότε; ὡς πότε τ' ἀδελφια μας θὰ ποτίζουν μὲ τὸ αἷμα τους τὸ βορειοηπειρωτικὸ χῶμα; ὡς πότε θὰ μᾶς ἔχουν δεμένα τὰ χέρια;»

Ἡ ὑπομονὴ μας ἔχει ἐξαντληθῆ δεχόμεθα τὴν πρόκλησιν τῶν θρασυδειλῶν αὐτῶν μισθάρων ὀργάνων καὶ καλοῦμεν τὸν βορειοηπειρωτικὸν κόσμον σὲ ἐπιφυλακὴν ἢ ὅρα πού οἱ κουμπάρσοι τῶν Σλαβῶν θὰ πληρώσουν ἐφθασε. Ὁρκιζόμεθα ἐπάνω στοὺς τάφους τῶν χιλιάδων μαρτύρων μας, πὼς θὰ προτιμήσωμεν «Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθεροι ζωὴ, παρά σαράντα χρόνια σκλαβία καὶ φυλακὴ».

ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ ΜΑΣ

Ἐπὶ τῇ προκήρυξι μας ἡ Ἐθνικὴ Γενικὴ Συνομοσπονδία Θυμάτων Πόλεμου διαβιβάζει διὰ τοῦ προέδρου κ. Γ. Κουτσουμάρη καὶ γενικοῦ γραμματέως κ. Δ. Ἀξαρλή τοὺς ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς πρὸς τοὺς «Ἐνθι-τας» Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Κερκύρας, Κονίτσας καὶ Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οἱ ἀνάπυροι καὶ τὰ θύματα πολέμου 1912—1949 πιστοὶ πάντοτε εἰς τὰς ἐθνικὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὰ ἰδανικά τοῦ ἔθνους καὶ ὑπερήφανοι διὰ τὰς θυσίας των εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, εἶναι ἔτοιμοι ἀπὸ πᾶσαν στιγμὴν νὰ προσφέρουν καὶ πᾶν ὅτι τοὺς ἀπέμεινεν ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων τῆς Φυλῆς.

Ἡ Βορειοηπειρωτικὴ Νεολαία ἐκφράζει τὴν βαθυτάτην συγκίνησίν της, βίβουσα τὸν ὄρκον πὼς θὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα των διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς μαρτυρικῆς Βορείου Ἡπείρου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης ἰδέας.

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ,
ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
 ΤῶΝ
ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Εὐθύου 8 Τηλ. 26.070
 » 53.132

Τυπογραφεία: Στὰ Πάππου 9

Υπεύθυνος Διευθύνσεως βάσει τοῦ Νόμου 1092)38 Χ. Β. ΜΙΚΕΛΗΣ
 Εὐθύου 8
 Διὰ τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν
 Κ.Α. ΛΩΛΗΣ — Ν.Ο. ΑΡΙΣΤΑΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
 Κλ. Αὐγουστής Ἀγ. Φανουρίου 49

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησίαν Δρχ. 35.000	Ἐτησίαν Δολ. 8
Ἐξαμηνίως » 20.000	Ἐξαμηνίως » 5
Διὰ Συλλόγους.....	Δρχ. 100.000
Διὰ Ἐταιρείας, Ὁργανισμοὺς	
Τραπεζῶν.....	» 150.000

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ <i>Νεϊάτα</i>	ΔΙΚΑΙΟΣ ΨΝΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ
--	--	--

ΔΕΛΤΙΟΝ ΜΑΧΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

Θ' ΑΓΩΝΙΣΘΩΜΕΝ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ πρὸ μιᾶς ἱστορικῆς καμπῆς. Ἡ Ἑλλάς καὶ πάλιν ὡς Ἀντιγόνη. Τὸ δράμα της συνεχίζεται, ἡ τραγωδία της δὲν ἔχει τέλος.

Εἰς τὸν Ο.Η.Ε. ἐπαναδικάζεται ὡς ἔνοχη ἡ Ἑλλάς.

Ἠκούσθησαν ἀγορεύσεις, ἠκούσθησαν δριμύταται ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεις καὶ ἠκούσθη ἀσθενής ἡ υπεράσπισις καὶ ἐξουθρίσθη ἡ Ἑλλάς καὶ προτιλακίσθη ἡ Ἑλλάς..... Καί;

Ἦδη ἀναμένεται ἡ ἐτυμιογρία.

Αὐτὸ πού συνέβη στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἱστορικῶς ἀπαράδεκτον. Ἠθικῶς ἀπαράδεκτον. Καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀνήθικον.

Ἡ Ἑλλάς ἀγωνισθεῖσα τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ολοκληρωτισμοῦ, — Φασισμοῦ, Ναζισμοῦ, Σλαυκοκομμουνισμοῦ — ἐμπνεομένη ἀπὸ τὰς ἰδίας ἀρχάς, τὴν πίστι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν καὶ τῆς πλήρους πλήρους ἐθνικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀποκαταστάσεώς της, ἠγωνίσθη συγχρόνως βυσι ἀξομένη ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων λαῶν τῆς γῆς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τῆς καλῆς νοουμένης δημοκρατίας, ἐάν πράγματι ὑπάρχει δημοκρατία καὶ συνείδησις δημοκρατίας ἐκεῖ πού δικάζεται ἡ Ἑλλάς.

Ἐξηγγέλθησαν δόγματα! Διαγγέλματα πρὸς τοὺς λαοὺς ἐξεπέμφθησαν, εἰς τὰ ὅποια μὲ ὑπογραφὰς ἐπισημοτάτων ἀνθρώπων διαχειριζομένους τὰς τύχας τῶν λαῶν, εἰς τὰ ὅποια ἐδίδοντο — ὡς τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον — θεβαιώσεις περὶ ἀποκαταστάσεως, καὶ διαθέσεις τῶν λαῶν.

Παῖνες ἐκκωφαντικοί. Ὕμνοι διθύραμβοι καὶ ὄλων τῶν εἰδῶν ὀρχήστραι παιάνισαν διὰ νὰ ἀποθεώσουν τὴν θυσίαν τῆς Ἑλλάδος, τὰς νίκας τῆς Ἑλλάδος, τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ πραγματικότητι διὰ νὰ συσκοτίσουν τὰς πραγματικὰς προθέσεις.

Καὶ ἡ πραγματικότης καὶ αἱ πραγματικαὶ προθέσεις κλασικώτατα ἐμφανίζονται εἰς τὸ δράμα τῆς Βορείου Ἡπείρου ἀπὸ τῆς σκηνῆς — τῆς διεθνούς σκηνῆς — τῶν μεγάλων ἠθοποιῶν τῆς γῆς. Ὅπου τὸ ματοκύλισμα, ἡ σφαγὴ καὶ ἡ ἐξευτελισμὸς πάσης ἐννοίας στοιχειώδους ἀνθρωπίνου δικαιώματος ποδοπατοῦνται. Ὅπου παζαρεύεται τὸ αἷμα τῶν Βορειοηπειρωτῶν μὲ σκοπὸν τὴν οἶδε, ποῖαν καταχθονίαν συμφιλωτικὴν προσπάθειαν. Ὅπου ὄλα δσα ἐλέγησαν, ὄλα δσα ἠκούσθησαν, ὄλα δσα ἐθεβαιώθησαν, ξεσχίζονται ἀνευ αἰδούς καὶ ρίπτονται εἰς κάλαθον τῶν διεθνῶν ἀπορριμμάτων μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν συμφέροντα τῶν μεγάλων. Τὰ Βορειοηπειρωτικὰ Νεϊάτα, πού παρηκολούθησαν τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ τὰ ὅποια ἐμεγάλωσαν μέσα στὸ αἷμα καὶ στὸ δράμα γνωρίζουν ὅτι, προβλήματα τὰ ὅποια λύονται μὲ προοπτικὴν τὸ συμφέρον καὶ τοὺς καταστρωτικούς διπλωματικούς πάντοτε ἀτυχήσαντας προκειμένου περὶ Βορείου Ἡπείρου ἐλιγμούς ὄχι μόνον δὲν λύονται ἀλλὰ λυόμενα οὕτω ἀντὶ τῆς εἰρήνης φέρνουν πόλεμον, ἀντὶ νὰ παίρνουν κλάδον ἐλαίας δημιουργοῦν ζωογόνους ἐστίας εὐρυτέρας πολεμικῆς μόλυνσεως διότι πάντοτε διὰ τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἡ αἰτία τοῦ συμφέροντος τῶν βορείων νὰ κατέθουν πρὸς τὰς θαλάσσας καὶ οἱ τῶν θαλασσῶν εἰς τὰ Βαλκάνια εἶναι πάντοτε ἡφαίστειον πολέμου.

Εἰμεθα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ ζητοῦμεν ἐντιμὸν εἰρήνην.

Εἰμεθα ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν ἀλλὰ ζητοῦμεν ἐντιμὸν δημοκρατίαν καὶ ἐντιμὰ δημοκρατικὰ ἰδεώδη. Ἀλλὰ εἰμεθα ἀποφασισμένα τὰ νεϊάτα ἐντιμὰ ν' ἀγωνισθῶμεν ὑπὲρ ἐντιμῶν λύσεων.

Τὸ στοιχειώδως αἰσθημα τιμῆς ἐπιβάλλει τὴν ἀπόδοσιν τῆς Βορείου Ἡπείρου, περὶ τῆς θ' ἀγωνισθῶμεν.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ!

Άρθρον του Στρατηγού ΝΑΠ. ΖΕΡΒΑ, Αρχηγού του Έθνικού Κόμματος της Ελλάδος

ΗΓΕΤΙΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ

ΤΑ ΕΥΠΝΗΤΗΡΙΑ

Άρθρον του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορυθαίας κ. ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ

ΕΠΙΘΥΜΩ νὰ συγχαρῶ τοὺς εὐγενεῖς καὶ φιλοπάτριδας νέους διὰ τὸ περιοδικόν. Ἡ-το ἔμπνευσις θεῖα ἢ ἔκδοσις αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐξυπνήσῃ τοὺς νουσταλέους ἐκ τοῦ καμάτου τοῦ μακροῦ ἀγῶνος.

Ἦτο ἡ παραμονὴ τοῦ ἔτησιου μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἐν Κορυθαίᾳ πεσόντων καὶ ἡ ὥρα ἀρκετὰ προχωρημένη. Βεβαίως εἶμαι ἀπὸ ἐξαμήνου παρητημένος ἀπὸ τῆς προεδρίας τοῦ Σελασφόρου καὶ τῆς Ἄνωτάτης Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐθν. Ἀγῶνων Ἠπειροῦ, καὶ παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τῶν συμβουλιῶν ἀμφοτέρων τῶν Σωματείων καὶ τὴν λίαν εὐγενῆ ἐξόρμησιν τοῦ τε προέδρου τῆς Κ.Ε.Β.Α. τοῦ συναδέλφου Ἀγίου Ἀργυροκάστρου κ. Παντελεήμονος καὶ τῶν ἀξιωματικῶν μελῶν αὐτῆς δὲν ἐπέβην ν' ἀνακαλέσω τὴν παραιτήσιν μου, διότι ἡ παράνομος ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἀπόλυσίς μου εἶχε τὴν ἐννοίαν τῆς ἀποδοκιμασίας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, Ἀφῆνω ἐπομένως τὴν θέσιν μου εἰς τοὺς ἐκλεκτούς.

Τοῦ λοιποῦ θὰ ἐργασθῶ ἀφανῶς καὶ ἀθωρόπως, ὅπως καθ' ἕνα τὸν θῶν μου καὶ ὅπως ἔγραψον εἰς τὴν παραιτήσιν μου. «Ὅταν ἡ Πατρίς κηρύξῃ πανστρατιάν, θὰ καταλάβω εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν θέσιν ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης νὰ χύσω, ὅτι ὑπολείπεται ἐκ τοῦ γεροντικοῦ μου αἵματος ὑπὲρ τῆς πολυποθῆτου παροικίας μου.»

Ἐκεῖ εἶχον τῷ 1935 — 1937 τὴν πρώτην κατοικίαν μου. Ἐκεῖ εἶχον τὰ πρωτοπαλὰ ἢ κ ἀρά μου καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἡρωϊκὸν ἐφημέριον συμπατριώτην μου Βασιλεῖον Ἐξάρχον, ὃν κατέσφαξαν οἰκουνοεικῶς οἱ κουκουέδες! Καὶ ἐκεῖ ἠτοιμάζετο ἡ ἐξόρμησις διὰ τὴν Κορυθαίαν. Ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσε τῷ 1936 νὰ με ἀκολουθῆσῃ ὁ τότε Παντελής Κοτόκος καὶ συγκατετέθη νὰ χειροτονηθῇ Ἀργυροκάστρου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορυθαίας Εὐλόγιος καταθέτων στέφανον ἐπὶ τῇ 7ῃ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κορυθαίας τὸ 1947 εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην. Παρ' αὐτῷ ὁ πρωθυερέως Β. Μικέλης καὶ νεοανίδες τῆς Ε.Ν.Β.Η.

Ἦτο λίαν ἔστονεο χωρημένος μετὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς τὴν Νομικὴν. Τὸν ἐνεθάρρυνα καὶ ἐνίκησαμεν ὅλας τὰς δυσκολίας πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος. Εἶχον δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εὐδοκίμησῃ ὁ πυριγενῆς του ἐνθουσιασμός καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως κάτι προσέφερον εἰς τὴν Πατρίδα καὶ ἐδῶ μάλιστα δρέπει ἀφθόνοις δάφνας. Ἄλλ' ὁ λαὸς πολλάκις με καλεῖ Ἀργυροκάστρου, κάμνει σύγχυσιν μεταξὺ Νέστορος καὶ Ἀχιλλέως καὶ δὲν νομίζω ὅτι σφάλει διότι ἐγὼ ὡς εὐρισκόμενος εἰς τὸ τέρμα τοῦ θίου σπεύδω πλέον αὐτοῦ.

Πρὸς στιγμὴν ὁ κάματος τοῦ θίου καὶ ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων με ἐσταμάτησεν ἀλλ' ὁ ἠλεκτρισμός τῆς ἐλπιδοφόρου νεότητος, ἐθέριμανε τὸ γεροντικὸν αἶμα διὰ νὰ λάθω τὸν κάλαμον. Ἄς ἔχω συγγνώμην ἀπὸ τοῦ συμπατριώτου, διότι αἱ γράμμαί αὐταὶ ἐχαράχθησαν «ἐκ περιστάσεως». Πάντως εἶναι τὸ προανάκρουσμα. Πιστεύω τάχιον θὰ συναντηθῶμεν πάντες διὰ νὰ εὐρωμεν τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἥτις θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν μυχιωτάτων πόθων μας. Καὶ τὴν χαρὰν αὐτὴν διακρίνω εἰς τὴν κίνησιν αὐτὴν τῶν νέων.

Ἐφημέριον Κωνσταντίνον. Μοὶ ἐκόμισεν ὀλίγην μοιρολόγια, τὴν κατεθρόνισα, ἔπειτα καὶ κύπελλον γάλακτος, ὅπως ἐνέσκηψεν ὁ Βασ. Παναγόπουλος, καὶ οὐ μόνον ἔχουσε τὸ γάλα, ἀλλ' ὀλίγον ἐλείψε νὰ τὸν φυλακίσῃ εἰς τὸ μπακάλικον, ὅπου μᾶς εἶχον συγκεντρώσει περὶ τοὺς 100 ὁμήρους.

Μᾶς τράθηξαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ὠδεύσαμεν ἐπὶ ἑβδομάδα τὴν πορείαν τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ Παρνασσοῦ, ὅπου ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος.

Ὁ λαὸς ἦτο κατὰ μέρος. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἐκήρυξεν ὁ Πρωτοπρεσβύτερος ἀρχιμανδριτῆς Χρυσόστομος Βενετόπουλος καὶ ἐγὼ εἰς τὸ μνημόσουν.

Εἰς τὰ Ἅγια ἐμνημόνευα τὰ τέκνα τῆς τλήμονος ἐπαρχίας μου καὶ τοὺς πεσόντας ἡρώας καὶ ἔπειτα ἐξεφώνησα τὸν ἐπιμνημόσουνον. Εἰς τὸ ἱερὸν ἦλθον πολλοὶ καὶ με συνεχάρησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ φιλοπάτρις γυμνασιάρχης Ταμπούριαν, ὅστις εἶχε φέρει νὰ ἐκκλησιασθῶσι τοὺς γυμνασιόπαιδας τοῦ παραρτήματος.

Οὕτως ὁ ἅγιος θεός—ὅς ἔχη δόξαν—δὲν με ἀφήσε παραπονέμενον καὶ με ἤλπισε νὰ κάμω τὸ ἱερὸν καὶ θῆκον μου πρὸς πεσόντας ἡρώας.

Εἰς τοὺς Ἄγ. Ἀναργύρους μικροῦ δεινὸν νὰ ἐγίνετο τὸ ἐμὸν ἄλλοτε μνημόσουνον! Με μετέφερον ἀπὸ τὴν Κυψέλην τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 1944. Ἐπεσα τρὶς ἐκ πόνου τοῦ στομαχικοῦ ἔλκουσ καὶ πλέον ἦτο ἀδύνατον νὰ σταθίσω. Ἐτε εἶδον τὸν ἀγαθόν

Ἐκεῖ εἶχον τῷ 1935 — 1937 τὴν πρώτην κατοικίαν μου. Ἐκεῖ εἶχον τὰ πρωτοπαλὰ ἢ κ ἀρά μου καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἡρωϊκὸν ἐφημέριον συμπατριώτην μου Βασιλεῖον Ἐξάρχον, ὃν κατέσφαξαν οἰκουνοεικῶς οἱ κουκουέδες! Καὶ ἐκεῖ ἠτοιμάζετο ἡ ἐξόρμησις διὰ τὴν Κορυθαίαν. Ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσε τῷ 1936 νὰ με ἀκολουθῆσῃ ὁ τότε Παντελής Κοτόκος καὶ συγκατετέθη νὰ χειροτονηθῇ Ἀργυροκάστρου.

Ἦτο λίαν ἔστονεο χωρημένος μετὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς τὴν Νομικὴν. Τὸν ἐνεθάρρυνα καὶ ἐνίκησαμεν ὅλας τὰς δυσκολίας πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος. Εἶχον δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εὐδοκίμησῃ ὁ πυριγενῆς του ἐνθουσιασμός καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως κάτι προσέφερον εἰς τὴν Πατρίδα καὶ ἐδῶ μάλιστα δρέπει ἀφθόνοις δάφνας. Ἄλλ' ὁ λαὸς πολλάκις με καλεῖ Ἀργυροκάστρου, κάμνει σύγχυσιν μεταξὺ Νέστορος καὶ Ἀχιλλέως καὶ δὲν νομίζω ὅτι σφάλει διότι ἐγὼ ὡς εὐρισκόμενος εἰς τὸ τέρμα τοῦ θίου σπεύδω πλέον αὐτοῦ.

Πρὸς στιγμὴν ὁ κάματος τοῦ θίου καὶ ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων με ἐσταμάτησεν ἀλλ' ὁ ἠλεκτρισμός τῆς ἐλπιδοφόρου νεότητος, ἐθέριμανε τὸ γεροντικὸν αἶμα διὰ νὰ λάθω τὸν κάλαμον. Ἄς ἔχω συγγνώμην ἀπὸ τοῦ συμπατριώτου, διότι αἱ γράμμαί αὐταὶ ἐχαράχθησαν «ἐκ περιστάσεως». Πάντως εἶναι τὸ προανάκρουσμα. Πιστεύω τάχιον θὰ συναντηθῶμεν πάντες διὰ νὰ εὐρωμεν τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἥτις θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν μυχιωτάτων πόθων μας. Καὶ τὴν χαρὰν αὐτὴν διακρίνω εἰς τὴν κίνησιν αὐτὴν τῶν νέων.

Εἰς τοὺς Ἄγ. Ἀναργύρους μικροῦ δεινὸν νὰ ἐγίνετο τὸ ἐμὸν ἄλλοτε μνημόσουνον! Με μετέφερον ἀπὸ τὴν Κυψέλην τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 1944. Ἐπεσα τρὶς ἐκ πόνου τοῦ στομαχικοῦ ἔλκουσ καὶ πλέον ἦτο ἀδύνατον νὰ σταθίσω. Ἐτε εἶδον τὸν ἀγαθόν

ΒΟΡΕΙΟΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ. Φρασις γεμάτη πόθους ἐλπίδες καὶ καημούς. Ἴτλος ποὺ φέρνει συγκίνησι καὶ ζωπυρῶνει τὴν συνείδησι τοῦ χρεοῦς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς ἀδελφούς ποὺ στενάζουν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

Καὶ ἂν τὰ αἰσθήματα αὐτὰ δονοῦν τίς ψυχῆς ὄλων τῶν Ἑλλήνων, οἱ ψυχῆς τῶν Ἠπειρωτῶν ματώνου ἀληθινὰ ἀπὸ τὸν πόνο τῶν γειτόνων ἀδελφῶν. Ὁ χωρισμός τῆς Ἠπειροῦ σὲ Νότιο καὶ Βόρειο ὑπῆρξε καὶ μοιάζει μὲ τραγικὸ λογοπαίγνιο. Ἡ Ἠπειρος εἶναι ΜΙΑ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΗ, Ἑλληνικὴ ὅσο καὶ ἡ Ἀθήνα, ὅσο καὶ ἡ ὑπόλοιπος Ἑλλάς.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ ἔχη δίκαιον τὸ άτομον ἢ τὸ ἔθνος, πρέπει νὰ ἔχη ταυτοχρόνως τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ τὸ πάρῃ. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ἡ πείρα αἰώνων, αὐτὸ ἀποδεικνύει ἡ περίοδος τῶν τελευταίων περιπετειῶν μας. Τὸ 1914 οἱ Βορειοηπειρώται ἀπεφάσισαν νὰ πάρουν τὸ δίκαιον μετὰ τὸ χεῖρι τους, καὶ τὸ πήραν, ἦλθε ὅμως ἡ διεθνὴς δολοπλόκος διπλωματία νὰ ματαιώσῃ τὸ Πρωτόκολλον τῆς Κερκύρας, καὶ τὴν Ἐνωσιν τῆς Β. Η. μετὰ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

ποὺς τοῦ ἀγῶνος κτυποῦσαν ἀλύπητα τίς Γερμανικῆς Φάλαγγες καὶ τίς ἀπεδεκάτιζαν καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς ὑποχωρήσεώς των πρὸς Ἀλβανίαν.

Ἐθέλητα μπροστὰ μου τὸ ὄραμα τῆς ἐλευθερίας τῆς Βορείου Ἠπειροῦ πραγματικότητά καὶ οἱ διαταγῆς μου ἦσαν νὰ συνεχισθῇ ἡ διώξις τῶν Γερμανῶν ἐντὸς τῆς Βορείου Ἠπειροῦ καὶ ἡ εἰς αὐτὴν ἐγκατάστασις τῶν Ἰμμημάτων τὰ ὅποια μετὰ τοὺς Ἑλληνας κατοίκους θὰ ἀνεκήρυσσαν de facto τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν Ἐνωσιν.

Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Βορείου Ἠπειροῦ εἶδαμε αὐτὸ τὸ φοβερὸ, αὐτὸ τὸ τρογικόν, εἶδαμε νὰ καλύπτουν τὰ νῶτα καὶ τὴν ὑποχώρησιν τῶν Γερμανῶν ποιοί; Ἐκείνοι ποὺ παρτίσαναν ὅτι πολεμοῦσαν κατὰ τῶν Γερμανῶν.

Ἡ Ἀλβανικὴ τσέτα καὶ τὸ Ε.Α.Μ, Ἄφησαν οἱ προδότες αὐτοὶ ἀνενόητο τὸν Γερμανικὸν Στρατὸν καὶ ἔστρεψαν τὰ ὄπλα κατὰ τῶν τμημάτων τῶν Ε.Ο.Ε.Α. τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. ποὺ πηγύωναν ἀπελευρωταὶ καὶ διώκται τῶν Γερμανῶν.

Ὁ λυσσαζόμενος αὐτὸς πόλεμος τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τῆς τσέτας καὶ ἡ ἀκατανόητος ἀπόφασις τῶν συμμάχων νὰ μᾶς ἐμποδίσουν νὰ προχωρήσωμεν ὑπῆρξαν ἡ κυρία ἀφορμὴ τοῦ νὰ ματαιωθῇ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Βορείου Ἠπειροῦ ἢ ὅποια θὰ εἶχε ἀσφαλῶς πραγματοποιηθῆ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944. Ἐξήγησα ἀπὸ τότε στοὺς ὑπευθύνους τῶν συμμάχων πόσο μεγάλη ἦταν ἡ ἀδικία ποὺ γινόταν καὶ πόσον θὰ ἐστοίχιζε σὲ ὄλους μας αὐτὸ.

Τί νὰ τὴν κάνω τώρα τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ὅτι ὅσα εἶπα τότε θγῆκαν ὅλα σωστά; μπροστὰ στὸν πόνο τὸν πραγματικὸν καὶ τὴν πικρίαν ποὺ δὲν με ἄκουσαν νὰ δώσω τὴν ἐλευθερίαν στοὺς ἀδελφούς μας τῆς Β. Η. ποὺ τόσσα ὑπέφεραν καὶ τόσσα ὑποφέρουν.

Ἡ ἀνάμνησις τῶν γεγονότων αὐτῶν εἶναι χρήσιμος ὄχι μόνον γιὰ ἱστορικοὺς λόγους, ἀλλὰ κυρίως γιὰ νὰ θερμαίνει τὴν πίστιν, τὸν φανατισμὸν καὶ τὴν ἀπόφασιν μας πρὸς συνῆξις τοῦ ἀγῶνος.

Καμμία ἀτυχία καὶ καμμία ἀδικία δὲν ἰσχύει νὰ μᾶς ἀπογοητεύῃ. Ἡ ἀρετὴ τῆς Φυλῆς μας βρίσκεται ἀκριβῶς ἐν τῇ δυνάμει νὰ ὑπομένωμε καὶ νὰ ἐπιμένωμε.

Δὲν θὰ ὑποστέλλωμε λοιπόν οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν Σημαία τοῦ ἀγῶνος. Σύνθημα — Δικαιοσύνη καὶ Ἐλευθερία ἐν τῇ Βόρειῳ Ἠ-πειρῳ.

ΒΟΡΕΙΟΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

Ψυχικὸν τῇ 21 — 11 — 49.

ΒΟΡΕΙΟΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

ΝΑΠ, ΖΕΡΒΑΣ

— 35 —

ΜΗ ΚΑΜΠΤΟΜΕΘΑ

"Άρθρον του Ναυάρχου κ. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Άρχηγού του Πανελληνίου Έθνικού Κόμματος

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ πάσης άλλης ελληνικής περιοχής, ή τύχη της Βορείας Ηπείρου ομοιάζει περισσότερο με την τύχη της Ελλάδος ολόκληρου.

Ίσως διότι αυτή είναι ή Ελλάς της Ελλάδος και όπως πάντοτε κατά τὰ διάφορα στάδια της μακράς και δραματικής ιστορίας της Ελληνικής Πατρίδος, αυτή διήλθε διάφορα στάδια μέχρις ότου επιτύχει μικρόν κατά μικρόν με πολύ αίμα και περισσότερα δάκρυα την αποκατάστασιν της.

Ούτω και ή Βορεία Ήπειρος διέρχεται τὰς τελευταίας περιπετείας της δραματικής της ιστορίας, εις πείσμα όλων τών αντιδράσεων τών έχθρων της Φυλής μας, εις πείσμα όλων τών παραλειφθέντων και παρεμβαλλομένων ἐμποδίων ἐκ μέρους συγκεκριμένων αδυσώπητων έχθρων, ή Βορεία Ήπειρος θα ελευθερωθῆ και οὐδεμία δύναμις είναι ικανή να ἐμποδίση την Ένωσίν της μετά της Ελλάδος.

Μή καμπτόμεθα ἀπό τὰς σποραδικὰς ἀντιξοότητας. Πολλάκις οί πρόγονοί μας αντιμετώπισαν ἀκόμη σκληρότερὰς δοκιμασίας χωρίς να ἔχουν ισχυρούς συμπαράστατας του ἱεροῦ ἀγώνος των, όπως καυχόμεθα ότι ἔχουμε ήμεῖς σήμερα, ἴδια κατόπιν τών ἐπικών ἀγώνων της τελευταίας δεκαετίας της Φυλής μας.

Μή καμπτόμεθα, οὐδέ να ὀλιγοψυχώμεν. Διότι,

Πρώτον εις την γιγαντιαίαν διεθνή μάχη που δίδεται θα επικρατήση ή Δημοκρατία εις τό θέλουν είτε δέν τό θέλουν οί έχθροί μας. Καί θάσει της δημοκρατίας είναι ή ελευθερία διάθεσις τών λαών και ὁ λαός της Βορείας Ηπείρου ήταν, ήτο και θα είναι πάντοτε Έλληνικός ὅσον κι ἂν ἐσφάγη, ἀπεδεκατί-αυή και ἐξωρίσθῃ.

Δεύτερον διότι ἔχομεν ὑπέρ ήμῶν δύο ψηφίσματα του Ἀμερικανικοῦ Κογκρέσσου και μετά τόν πρώτον παγκόσμιον πόλεμον και κατά τόν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, διά τών ὁποίων ὁ Ἀμερικανικός λαός ἀνεγνώρισε την ἀνάγκη της ἀποδόσεως της Βορείας Ηπείρου εις την Ελλάδα.

Τρίτον διότι δέν είναι δυνατόν τό καρκίνωμα της Βαλκανικής ή Ἀλβανία να διαταράσῃ ἐπ' ἀόριστον την εἰρήνην και γαλήνην τών γειτόνων της.

Ἐάν οί δαίμονες ὅλης της κολάσεως συνώμωσαν διά να καταπνίξουν την Έλληνικήν Φυλήν, ή Θεία Πρόνοια ἔταξε πάντοτε τό Ἐλληνικόν Γένος να φωτίζῃ τόν κόσμο με τό ὑπέροχο πνεῦμα του. Καί δέν πρόκειται ποτέ να μάς ἐγκαταλείψῃ, διότι εἴμεθα Ἐθνος εὐσεβές πιστεύον εις τὰ ἀνώτερα ἱδανικά της ἀνθρωπότητας.

"Ἄνω λοιπόν σχώμεν τὰς καρδίας και ή παρούσα δοκιμασία είναι παροδική, ἀρκεί μέχρι τέλους να μή μάς ἀπολείψῃ οὔτε τό θάρρος οὔτε ή ψυχική δύναμις.

Εἰδικῶς δέ ή Νεολαία πρέπει να γαλουχηθῆ με τόν ἀδυσώπητον κανόνα ότι τὰ μεγάλα ἔργα και αἱ μεγάλοι ἐπιδιώξεις ἀπαιτοῦν θυσίαις και εις τόν ἀγῶνα είτε τών ἀτόμων είτε τών Ἐθνῶν, ἐπικρατοῦν τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν την πραγματικότη-τα ὄχι με σκοπόν να καρποθοῦν ἀτομικά ὄφελήματα, ἀλλά με σκοπόν την ἐπικράτησιν τών ἀρχῶν τὰς ὁποῖας πιστεύουν και διά τὰς ὁποῖας ἀγωνίζονται.

Ἐάν ή Νεολαία της Βορείας Ηπείρου εἶ-ναι προετοιμασμένη και τάξει ὡς σκοπόν της ζωῆς της τό πρώτον τοῦτο ἱδανικόν, ἄς είναι θεθαία ότι, τότε και μόνον τότε θα ἐπι-τύχῃ.

Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΝ μου χαράν ἐπληροφορήθην την ἔκδοσιν του Περι-δικοῦ «ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ» και δράττομαι της εὐκαιρίας να συγχαρῶ τούς λαθόντας την πρωτοθεῦ-σαν της ἐκδόσεως τοῦτου διό-τι ή Νεολαία θα ἔχῃ πλέον την πρωτοπορίαν εις πᾶν ὅτι ἀφορᾷ την Βόρειον Ήπειρον και εὐχομαι ἀπό καρδίας να ἐπιτύχῃ πλήρως εις τόν σκο-πόν τοῦτον. Ἡμῶν τῶν πρε-σβυτέρων ἔληξε πλέον ή πρὸς τοῦτο σταδιοδρομία και τό μέλλον ἀνήκει πλήρως εις την Νεολαίαν, ή ὁποῖα δέον να ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ότι μόνον ή σύμ-πνοια, ή ἀγάπη και ή ἐλευθε-ρα σκέψις αὐτῆς θα ὀδηγήσῃ εις τό εὐτυχές μέλλον της Φιλ-τάτης Πατρίδος μας.

Ἡ διαίρεσις και αἱ διενέξεις πρέπει να ἀνήκουν πλέον εις τό σκοτεινόν παρελθόν, εις τό μέλλον τό ὁποῖον ἀνήκει ἀπο-κλειστικῶς εις την Νεολαίαν να πρυτανεύσῃ, και ὀφείλει να πρυτανεύσῃ ή ἐνότης και ή ἀ-γάπη του Βορειοηπειρωτικοῦ κόσμου.

Με πατριωτική ἀγάπην
ΚΩΝΣΤ. ΖΑΡΠΑΛΑΣ

Ἴατρὸς
Πρόεδρ. Συλλόγ. Βορ)ρωτῶν

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΡ-ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΣ ἕνα μέ-ρος τῶν συζητήσεων ἐπὶ του Ἑλληνικοῦ, λεγομένου, προ-βλήματος κατά την ἐφετεινὴν σύνο-δον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εις τό Λαίηκ Σα-ξὲς της Νέας Ὑόρκης, ἤμπορῶ να διαπιστώσω ότι τό ζήτημα της Βο-ρείου Ήπείρου ἀπέτελεσεν ἕνα ἀπό τὰ κυριώτερα σημεῖα, περὶ τὰ ὁ-ποῖα περιστράφη ή ὄλη συζήτησις.

Ἡ ἀπόπειρα τῶν ἀντιπροσώπων ὄχι μόνον της Ἀλβανίας, ἀλλά και της Σοβιετικῆς Ρωσίας καί τῶν δορυ-φόρων της, ὅπως ἐμφανίσῃ την ἐπι-μονήν της Ἑλλάδος ἐπὶ της ἐθνικῆς της διεκδικήσεως, διά την Βόρειον Ήπειρον, ὡς τό κύριον ἂν ὄχι μονα-δικόν ἐμπόδιον διά την πραγματικὴν ἀποκατάστασιν της εἰρήνης εις την Βαλκανικὴν Χερσόνησον, ἔχει, κατά την ταπεινὴν μου γνώμην, κάπως ἑρ-ρυθτέραν σημασίαν, ἀπό την σημασί-αν της ἀπλής ἀποπειρας παραπλην-σεως της διεθνούς Κοινῆς Γνώμης ἐ-πὶ της πραγματικότητος. Ἀποτελεῖ δηλαδὴ, μίαν χαρακτηριστικὴν ἔνδει-ξιν της ἀνησυχίας, την ὁποῖαν ἔχουν οἱ ἀίθροποι τῶν Τυράνων και αἱ με-γάλοι προστάται των, λόγω του γε-γονότου ότι ή Ἑλληνική αὐτὴ διεκ-δικήσις ἀρχίζει — διά πρώτην φοράν ἔπειτα ἀπό πολλὰ χρόνια — να λαμ-βάνη κάποιαν οὐσιαστικὴν ἔννοιαν και ἂν ἀποκτᾷ ἐπομένως πολύ σο-βαρώτεραν διεθνή σημασίαν.

Θὰ προσπαθῶ να στηρίξω την ἀτομικὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν ἐπὶ μερι-κῶν συγκεκριμένων στοιχείων, προ-κυπτόντων ἀπό την προσεκτικὴν πα-ρακολούθησιν του ζητήματος. Πρέ-πει ὄμως εὐθύς ἐξ ἀρχῆς να τονίσω ότι ή παρακολούθησις αὐτῆς στηρίζε-ται ἐπὶ τοῦ ὄμοῦ ἁλισμῶς, ὁ ὁποῖ-ος διέπει σήμεραν την παγκόσμιον διεθνή πολιτικὴν, ὅσον και ἂν ὁ ρε-αλισμὸς αὐτός είναι ἀπαράδεκτος δι' ήμᾶς τούς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι πρὸς την ἀπελευθέρωσιν της Βορεί-ου Ήπείρου ἀποθλέπομεν ὡς πρὸς ὑπόθεσιν ἄληθῶς ἱερὰν, συνδεαμέ-νην με την ἱστορίαν της φυλής μας, με την εὐγνωμοσύνην πρὸς την ἰδι-αιτέραν πατρίδα τῶσαν ἡρώων και εὐεργετῶν του Ἑλληνικοῦ Ἐθνους, πρὸς τούς τάφους τῶν θαυμασίων Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν με τούς ὁποῖ-ους ἔχουν κατασπαρῆ τὰ Ἑπειρωτι-κὰ θοῦνά. Δυστυχῶς εἴμεθα ὄμως και ήμεῖς ὑποχρεωμένοι να ἀντιλη-φθῶμεν πλήρως τόν ἁλισμὸν, ἂν ὄχι και τόν κυνισμόν, με τόν ὁποῖον γίνεται σήμεραν ή διαχειρισίς τῶν διεθνῶν ζητημάτων, διά να ἡμπορέ-σωμεν ἀναλόγως να ρυθμίσωμεν τὰς προσαθείας μας. Πρέπει να ἐννοή-θῃ

ὄχι μερικὰ ἐκδηλώσεσις ἀνθρω-πιστικῆς και ἠθικῆς, ὅπως ήτο π. χ. ή ἀπόφασις του Ἀμερικανικοῦ Κογ-κρέσσου του 1947 ὑπὲρ της ἀποδόσε-ως της Βορείου Ήπείρου εις την Ελλάδα, ἔχουν πολὺ ὀλιγωτέραν σημασίαν ἀπό τὰ γεγονότα, τὰ ὁ-ποῖα δημιουργοῦν τὰς πραγματικὰς καταστάσεις. Ἀποδείξιν τοῦτου ἀπο-τελεῖ τό γεγονός ότι αἱ φιλελεύθεροι ἐπιχειρήσεις ἐκδήλωσιν του Ἀμερ-ικανικοῦ Κογκρέσσου, ή στάσις της Ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας εις την Παρισίην Διάσκεψιν της Εἰρή-νης του 1946 ἐναντι του Βορειοηπει-ρωτικοῦ ζητήματος, ὑπῆρξε ψυχρά, ἂν ὄχι ἐχθρική. Ἦτο τότε ή ἐποχή τελεῖ τό γεγονός ότι αἱ φιλελεύθεροι ἀκόμη Δυνάμεις ἐθεωροῦσαν την Ἀλβανίαν ὄχι ὡς τόν ἀξιοθρήνητον δοῦλον της φασιστικῆς Ἰταλίας, ἀλ-λά ὡς ἕνα ἐλεύθερον ἔθνος, πού εἶχεν ὑποστῆ την φασιστικὴν ἐπιου-λήν και εἶχεν ἀργότερα μεταβληθῆ, ὡς ἐκ θαύματος, εις «συνεμπόλεμον» τῶν Συμμάχων και προσφέρῃ θετι-κὰς ὑπηρεσίας διά την νίκην των. Ὅλοι αἱ κραυγαὶ διαμαρτυρίας τῶν Ἑπειρωτῶν και του Ἑλληνικοῦ Λα-οῦ ὀλοκλήρου διά την ἀδικίαν, ή ὁ-ποῖα διεκράττειτο οὕτω ἐναντίον πραγματικῶν και πολυτίμων συμμά-χων, ὄλοι αἱ ἀποδείξεις, αἱ ὁποῖαι προσήχθησαν διά την ἀσυχράν δια-γωγὴν τῶν Ἀλβανῶν, διαρκοῦντος του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου και μετ' αὐτόν, ὄλοι αἱ ἐκκλήσεις ὁ-πως τεθῆ τέρμα εις τό συνεχιζόμε-νον και ἐπιδεινούμενον δράμα του Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ της Βορείου Ἁπείρου, εις οὐδέν ἴσχυσαν. Ἐπε-κράτουν τότε ἀκόμη και μεταξὺ τῶν ἰθυνόντων τόν ἐλεύθερον κόσμον της Δύσεως διεκλήψεις περὶ της γενικο-τέρας ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς, αἱ ὁποῖαι τούς ἔκαμαν να τυφλώτουν ἑνώπιον της πραγματικότητος και να κλείουν ἔρμηκῶς τὰ ὦτα εις κάθε πραγματικὰ ἀνθρωπιστικὴν ἐκκλή-σιν.

Ἐσημειώθησαν ὄμως ἔκτοτε ριζι-κώτατα μεταβολαὶ εις την παγκό-σμιον διεθνή κατάστασιν, αἱ ὁποῖαι μοιραίως μετέβαλον και τὰς προῦπο-θέσεις, ὑπὸ τὰς ὁποῖας θα ἐξετασθῇ και τό Βορειοηπειρωτικὸν πρόβλη-μα, ὅταν θα ἔλθῃ ή κατάλληλος πρὸς τοῦτο στιγμή. Ἐδημιουργήθη πρῶτον ή σαφὴς ἐπίγνωσις του γε-γονότου ότι τό τέλος του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου και ή συντρι-βή της χιτλεροφασιστικῆς ἐπιβουλῆς

"Άρθρον του κ. ΑΧ. ΚΥΡΟΥ Διευθυντοῦ της «Ἐστίας»

ἐναντίον της ἐλευθερίας του κόσμου δέν ἐσήμαινε καθόλου ότι ἔχεν ὀρι-στικῶς ἀποτραπῆ ή ἀπειλὴ ἐναντίον της ἐλευθερίας αὐτῆς. Διευγράμῃ πλέον σαφῶς ὁ κίνδυνος ἀπὸ ἕνα νέ-ον φασισμόν, διαφορετικῆς ἴσως ἰδε-ολογικῆς ἀποχρώσεως, ἀλλὰ πλέον ὑπόλου και πλέον ἀπειλητικῆς ἴσως ἀπὸ τόν ἠττηθέντα κατά τόν δευτέ-ρον παγκόσμιον πόλεμον, ἐνός φασι-σμοῦ του ὁποῖου αἱ κατακτητικὰ και κοσμοκρατορικὰ βλέψεις ἦσαν ἀκόμη εὐρύτεροι και πλέον ἀσυ-κράτητοι ἀπὸ τὰς του ἠττηθέντος. Καί ἐπεδὴ οἱ ἐλεύθεροι Λαοί, ὅσον και ἂν οἱ ἠγῆται των πλανῶνται ἀ-πὸ καιροῦ εις καιρόν εις την ὀρθὴν ἔκτμησιν της πραγματικότητος, δέν είναι διατεθειμένοι να ἀπαρνηθοῦν την ἐλευθερίαν, την ὁποῖαν τόσον ἀ-κριβῶς ἐπλήρωσαν, ἐχτράχθη θαθμι-αίως μία νέα παγκόσμιος πολιτικὴ του ἐλεύθερου κόσμου, ή ὁποῖα ἐθε-τε την ἀποφασιστικὴν ἀμυναν ἐναν-τίον τῶν κοσμοκρατορικῶν βλέψεων του νέου φασισμοῦ, ὡς κύριον ἀντι-κειμενικόν της σκοπῆς.

Κατὰ την ἐφαρμογὴν ἐπὶ δύο ή τρία ἡδὴ ἔτη της πολιτικῆς αὐτῆς ἐ-χωρήθησαν μοιραίως τὰ Ἐθνη ἐκεῖ-να, τὰ ὁποῖα θέλουν να ὑπεραμυ-νοῦν τῶν ἐλευθεριῶν των, ἀπὸ ἐκεῖ-να τὰ ὁποῖα ἐδέχθησαν να ἐξανδρα-ποδισθοῦν και μετεθλήθησαν εις ἄ-θουλα ὄργανα τῶν φιλοδοξούντων την κοσμοκρατορίαν. Ἡ θέσις του Ἑλληνικοῦ Λαοῦ μεταξὺ τῶν πρώ-των είναι ἀναμφισβήτητος και ἐξέ-χουσα. Ἐπειδὴ ή Χώρα του ἐξελέγη ἀπὸ τόν Σλαβοκομμουνιστικόν Συ-νασπισμόν ὡς ὁ πρώτος και ἄμεσος ἀντικειμενικός σκοπὸς της νέας φα-σιστικῆς ἐξορμήσεως, ὀπέστη ἐπὶ τρία ὀλοκλήρη ἔτη, ἀκαμπτὸς και ἠρωϊκός, την σαφῶς πολεμικὴν ἐπί-θεσιν τῶν νέων φασιστῶν και κατῶρ θῶσε, παρὰ την ἀπροσμέτρητον ἀ-ριθμητικὴν και ὀλικὴν ὑπεροχὴν τῶν ἐπιτιθεμένων, να την ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς και να προσφέρῃ εις τόν ἐ-λεύθερον κόσμον την πρώτην ἀποφα-σιστικὴν νίκην, ἀνάλογον εις σημα-σίαν και εὐρύτητα πρὸς την πρώτην ἀποφασιστικὴν νίκην που προσέφερε τόν χειμῶνα του 1940-1941, εις τόν ἀγῶνα τῶν ἐλευθέρων Λαῶν ἐναντί-ον του μαύρου φασισμού.

Ἀντιθέτως ή Ἀλβανία, ὄχι μόνον δέν ἀντέταξε καμμίαν οὐσιαστικὴν ἀντίστασιν ἐναντίον τῶν νέων φασι-στῶν, ὅταν — ἀκριβῶς ὅπως εἶχαν κάμει πρὸ τινῶν ἐτῶν οἱ Ἴταλοί και

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Άρθρον του κ. Α. Π. ΣΠΥΡΟΥ

Η εποχή που διερχόμεθα δύναται να θεωρηθῆ ἑποχή τῆς ἀνθρωπίνης Ἐλευθερίας. Ἡ ἑλλειψίς τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ἀδιαφορία διὰ τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς ἀποτελοῦν δι' ἕνα πολιτισμένο λαὸ σημαίᾳ καταπτώσεως.

Λαοὶ ποὺ ἀπαρνιοῦνται τὴν Ἐλευθερίαν ἀπαρνιοῦνται τὴν Δόξαν.

Ὁ Βορειοηπειρωτικὸς λαὸς εἶναι ἐξ ἐκείνων ποὺ ἔχουν ἐμφυτον τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τῆς συνειδήσεως, δὲν εἶναι δὲ δυνατόν εἰς αὐτὸν νὰ ἀνεχθῆ νὰ καταδυναστεύεται ἡ ἀτομικὴ καὶ θρησκευτικὴ τοῦ ἐλευθερίου ἀπὸ λαὸν κατώτερον πνευματικῶς.

Κατὰ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους ἡρωϊκῶς ἐπολέμησε παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐλευθέρων λαῶν μὲ τὸ ἔμβλημα αὐτὸ καὶ ὡς ἑπαθλὸν τῶν θυσιῶν του κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἦτο νὰ ἐγκαταλειφθῆ μόνος γιὰ νὰ ὑποκύβῃ ὑπὸ τὸ φάρος ἀγρίου δικτατορικῆς καθεστῶτος.

Ἡ φούχτα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποὺ λέγονται Βορειοηπειρωτῆται ἔχει ἀνατραφῆ μὲ τὴν πεποιθῆσιν πῶς τὸ στοιχεῖον Ἐλευθερία εἶναι ἀνάγκαιον γιὰ τὴ ζωὴ του καὶ πῶς καμμιὰ δύναμις δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσουν εἰς τὸ σκοπὸ τους. Ἐπιτέσορα συνεχῆ ἔτη μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν αἱματηρῶν μαχῶν μεταξύ τῶν ἐμπολέμων, μετῆλθε κάθε

νόμιμον μέσον ζητῶντας τὴν ἐπιβαλλομένην δικαιοσύνην καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐλάμβανεν ὑποσχέσεις χωρὶς οὐδεμίαν πρακτικὴν σημασίαν. Βλέποντας, λοιπόν, τὴν ἀστοργίαν τῶν μεγάλων μας Συμμάχων, ἔχει κάθε δικαίωμα ν' ἀνάγῃ τὸν ΔΑΥΛΟΝ ΤΗΣ Ἐλευθερίας, ἀδιαφορῶν ἐὰν πρόκειται νὰ παραοῦρη τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἡγέτας τοῦ Βορειοηπειρωτικῆς ἀγῶνος καλὸν εἶναι νὰ παύσουν τὴν τακτικὴν τῶν θρήνων καὶ διαμαρτυριῶν πρὸς ὄφελος τοῦ ἀγῶνος, εἶναι καιρὸς νὰ παύσουν νὰ καθυλοῦν ὑπὸ Μανδραγόραν καὶ ν' ἀκούσουν τὴν φωνὴν τῶν δεινοπαθούντων ἀδελφῶν των, δημιουργοῦντες, καὶ σύντομα μάλιστα, ἕνα νέον 1914.

Οἱ Ἄγῶνες ἀπαιτοῦν θυσίας καὶ θυσίαι γίνονται ὅταν αἱ πράξεις τῶν ἡγετῶν ἐμπνέονται ἀπὸ τὸν Ἄρη καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν Ἀθηναίαν.

Ἐὰν θέλωμεν νὰ κάμωμεν ἀγῶνας ὡς μείνωμεν ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Δόξαν καὶ τὸ Μεγαλεῖον μας, διότι ἔτσι καὶ μόνον θὰ δυνηθῶμεν ν' ἀποκτήσωμεν τὸ ἸΔΑΝΙΚΟ ΠΟΥ ΛΕΓΕΤΑΙ ἘΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΛΑΜΠΡΟΣ Π. ΣΠΥΡΟΥ
Ἀπὸ τὸ Βουνο τῆς Χειμάρρας

οἱ Γερμανοὶ — ἐγκατεστάθησαν μονίμως εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ἐγένετο ἡ πρόθυμος καὶ ἐνθουσιώδης συνεργάτις των, προκειμένου νὰ μεταβληθῆ ἡ χώρα αὕτη εἰς τὸ σοβαρώτερον, ἂν ὄχι τὸ μόνον ἀπομένον προπύργιον τοῦ νέου φαινομένου ἐπὶ τῆς Μεσογείου. Καὶ προσέκυψε οὕτω μοιραίως ἡ νίκη διεθνῆς ἐναντὶ τῆς Ἀλβανίας ἀτύσφαίρα, ἡ ὁποία ἔκαμψε τοὺς μεγάλους τῆς Δύσεως νὰ ἀντιληφθοῦν ποῖον κίνδυνον καὶ ποῖαν ἀνορθογραφίαν ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Εὐρώπης τὸ ἀφορητῶς πειρατικὸν αὐτὸ κρατίδιον, ὅπως ἀπεκάλεσε τὴν Ἀλβανίαν πρό ἔτους ὁ ἀρθρογράφος τοῦ Ἀγγλικοῦ «Μαγχεστριανὸς Φιλᾶκος», ἢ κηλὶς αὕτη τῆς ἀναιδεΐας, ὅπως ἠπεκάλεσεν ἀκόμη χαρακτηριστικώτερον πρό τριμήνου ὁ ἐπιφανέστερος τῶν Βρετανῶν διπλωματῶν Λόρδος Βαναίτταρτ.

Μέσα ἀκριβῶς εἰς τὸ νέον αὐτὸ πλαίσιον ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τῆς Βορείου Ἠπείρου εἶναι πιθανὸν νὰ ἐμφανισθῆ ὑπὸ ἐντελῶς διαφορετικὴν ὄψιν. Διότι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ κληθοῦν ἐνδεχομένως νὰ τὸ ἐξετάσουν, θὰ ἐκτιμῶσιν περισσότερο τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἠθικὴν τῆς Ἑλληνικῆς διεκδικήσεως, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῆς Ἀλβανίας, ὅπως αὕτη ἀπεκαλύφθη σήμερον διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν προσπάθειαν τῆς συγκαλύψεως τοῦ ρόλου τῆς κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον. Καὶ δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία καὶ οἱ βορφοροὶ τῆς, φου-

θούμενοι τὴν πιθανὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος, καταβάλλουν ἀπὸ ἔτους καὶ πλῆρον τόσον ἐπίμονον προσπάθειαν νὰ ἐξανγκάσουν τὴν Ἑλλάδα νὰ παραιτηθῆ τῆς ἰερωτέρας καὶ τιμωτέρας τῶν ἔθνικῶν τῆς διεκδικήσεως. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι ἐφέτος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Δ' Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὑπῆρξεν ἀποφασιστικώτερα καὶ σταθερωτέρα ἢ ἀντίστασις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Δυτικῶν Δυνάμεων ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς αὐτῆς προσπαθείας. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν, κατὰ τὰς ὁποίας, λήγοντος τοῦ Σεπτεμβρίου, ἤρχισεν ἡ συζήτησις τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος ἐνώπιον τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, μέχρι τῆς τελευταίας ἐνώπιον τῆς δλομελείας συζητήσεώς του τὴν 16ην καὶ 17ην Ἰανουαρίου, οἱ ἀντιπρόσωποι Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς δὲν ἐπαύσαν νὰ ἐκδηλώνουν τὴν ἀντίθεσιν των ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς αὐτῆς ἐξιδίωσεως.

Ἐχόμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐλευθεροὶ. Ἑλληνας καὶ οἱ θασσανισμένοι ἀδελφοὶ μας τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ ἅθε λόγον νὰ εἰμεθα πλεόν αἰσιόδοξοι διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος παρ' ὅσον εἰμεθα πρό τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει τελείως νὰ ἠσυχάζωμεν. Δὲν δικαιολογεῖται οὐτε τὴν ἀντίστασιν τῶν Σλαβῶν ἐναντίον τῆς ἰκανοποίησεως τῆς Ἑλληνικῆς διεκδικήσεως νὰ ὑποτιμηθῶμεν, ἀλλ' οὕτε καὶ ὠρισμένης ἰδεολογίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξακολουθοῦν ἀκόμη δυστυχῶς

νὰ κατέχονται οἱ ἡγέται τῶν μεγάλων Φιλελευθέρων Κρατῶν. Διότι εἶναι ἀληθές ὅτι δὲν ἐξέλειπεν εἰς τοὺς Δυτικούς κύκλους ἡ χιμαιρικὴ ἔλπίς ὅτι ἤμποροῦν οἱ φιλελεύθεροι Ἀλβανοὶ — ἂν ὑπάρχη τὸ περίεργον αὐτὸ εἶδος εἰς τὴν χώραν τῶν Βίντ, τῶν Ζώγου, τῶν Χότζα — νὰ ἐπαναστατήσουν κατὰ τῆς σοβιετικῆς τυραννίδος καὶ νὰ καταστήσουν τὴν Ἀλβανίαν παράγοντα εἰρήνης καὶ ἐλευθερίας. Προσφάτως ἀκόμη, τὸν παρελθόντα Ἀύγουστον αἱ μεγάλοι Δυτικαὶ Δυνάμεις ἐνίσχυσαν καὶ ἐνεθάρρυναν τὴν συγκρότησιν τῆς λεγομένης «Ἐλευθερίας Ἀλβανικῆς Ἐπιτροπῆς» ἀπὸ τῶν ὁποίων εἶχαν τὴν ἀφέλειαν νὰ περιμένουν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομαδῶν θὰ ἤμποροῦσεν αὕτη νὰ προκαλέσῃ ἐπαναστασίαν ἐναντίον τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἀλβανίας. Ἡ διάφρασις τῶν ἐλπίδων αὐτῶν φαίνεται ὅτι δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ μεταβάλλῃ τὰς ἀπόψεις τῶν ἰθυνόντων, μὲ τὴν ταχύτητα ποὺ θὰ ἠθέλαμεν ἡμεῖς, τὴν ταχύτητα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητος διὰ νὰ σωθῆ ἡ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἠπείρου, θασσανιστῶν καὶ ἐξ ὀλιγαρχίας τῆς «μιλίταρις» τοῦ Χότζα διὰ νὰ τερματισθῆ τὸ μαρτύριον τῆς Ἑλληνικῆς Βορείου Ἠπείρου. Καὶ εἶναι ἔργον ἰδικὸν μας νὰ ἐντείνωμεν ἀκόμη περισσότερο τὰς προσπάθειάς μας διὰ νὰ διαλύσωμεν τὰς ψευδαίσθησεις καὶ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ διαλάμψῃ ἡ ἀλήθεια ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Α. ΚΥΡΟΥ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

Γράμματα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον

Ο ΝΕΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ ΠΡΕΣΒΥΣ ΓΡΑΦΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ :

Εἰς τὰς στιγμὰς αὐτὰς κατὰ τὰς ὁποίας αἱ σχέσεις τῶν κρατῶν μὲ τὴν Αἴγυπτον, ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἔθνων παρσικῶν εἰς τὴν Νειλόρρυτον χώραν ἀναπροσαρμόζονται, ὁ διορισμὸς τοῦ Ἄντλου Ἀντραῦς δὲν ὡς Πρεσβευτοῦ τῆς Αἴγυπτου εἰς τὰς Ἀθήνας ἠκούσθη ἐδῶ μετ' ἀνακουφίσεως. Διότι ὁ νέος Πρεσβευτὴς δὲν εἶναι μόνον ἕνας διαπρεπὴς Αἰγύπτιος τῶν ὁποίων διακρίνουν εὐγένεια αἰσθημάτων καὶ ἐξαιρετικὴ μόρφωσις, ἀλλὰ κυρίως εἶναι ἕνας εὐλαϊκῆς φιλέλληνα τοῦ ὁποίου τὰ αἰσθήματα διεπιστώσαμεν πάντοτε ἐδῶ καὶ εἰδικότερον εἰς τὰς διεθνεῖς διασκέψεις, ὡς τὴν τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου καὶ τῶν Παρισίων ἔνθα ἡ Α. Ε. ἦτο ὀλοφύχως μὲ τὸ Ἑλληνικὸν μέρος.

Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ὑπῆρξε μίαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ ὁ διακεκριμένος Αἰγύπτιος τὸν φιλελλητισμὸν του, ὁ ὁποῖος διαπιστοῦνται εἰς τὸ κατώτερον ἄρθρον, ποὺ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Γαλλόφωνον συνάδελφον «Μηπούρς Ἐξυψίν». **Ο** ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ φέρεται εὐνήθως νὰ λέγῃ ὅτι «οἱ λαοὶ καθίστανται τυφλοὶ ὅταν χάσουν τὴν μνήμην. Ἡ μνήμη τῶν λαῶν εἶναι ἡ ἱστορία των...»

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει μνήμην. Δὲν λησμονεῖ κανένα μῦθον τοῦ παρελθόντος. Διατηρεῖ τὴν ἀνάμνησιν μιᾶς μεγαλειώδους ἐποποιίας, ἡτις καθήμεν ἄνευ ἀνακοινῆται. Μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἐορτάζει σήμερον τὴν ἐπέτειον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, καθ' ἣν ὁ Στρατηγὸς Μεταξᾶς εἶχε τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ: «Ὁχι, δὲν θὰ περάσω».

Ἡ ἀντίστασις τῆς ἡρωϊκῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε μίαν ἀπὸ τὰς ἀποφασιστικὰς φάσεις τοῦ πολέμου. Διὰ πρώτης φοράς συνεκρατήθη ἡ πρόελαισις τοῦ Ἄξονος καὶ αἱ κατὰ ἐξῆρας δυνάμεις του, μέχρι τότε ἀνίκητοι, δὲν ἐθεωροῦντο πλέον ἀκατάθλητοι.

Οἱ ἔξι μῆνες, κατὰ τοὺς ὁποίους ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς συνεκράτησε τὴν εἰσβολὴν, ἔσωσαν τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον ἀπὸ τὴν Ναζιστικὴν κατάληψιν καὶ ἔδωκαν εἰς τὰς Δυνάμεις τῶν Δημοκρατιῶν τὸν καιρὸν νὰ ἀνασυνταχθοῦν καὶ ἐπρολείαναν τὸ ἔδαφος διὰ τὰς νίκας τοῦ Στάλιν καὶ τοῦ Ἀλαμείν.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ ἐδῶ νὰ ἀναφέρω μίαν ἀνάμνησίν μου. Ἦτο κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1945. Εἰς τὴν Διάσκε-

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

ψιν τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου καθηρτίζετο ὁ Χάρτης τῶν Ἡν. Ἐθνῶν. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς ἣν συνεζητεῖτο ἡ ἐξουσία τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἕνας ἀντιπρόσωπος τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς προσεπάθει νὰ περιορίσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ Βέτο τῶν Πέντε Μεγάλων καὶ νὰ ἐκτελή τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Συνελεύσεως, ὅπου μεγάλοι καὶ μικροὶ Δυναμεῖς ἀντεπροσώπευοντὸ ἐν ἰσοθῆτι. Ὁ γερουσιαστὴς Βάντεμπεργκ ὑπέμνησε μὲ ὑπερηφάνειαν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν σαργανταπέντε Δυνάμεων ὅτι ἡ συμβολὴ των εἰς τὴν νικητὴν ἦτο σχετικῶς μετρία. Ὁ καθηγητὴς Ντέγκος, ἀντιπρόσωπος τοῦ Βελγίου ἐθίγη. Ἐτόνισεν ὅτι ὑπῆρχον δύο «μικροὶ» Δυναμεῖς αἰτινες εἰς τὰ Βόρεια καὶ Νότια ἕκτρα τῆς Εὐρώπης ἠμιόβισαν τὰς γερμανικὰς ὀρδὰς νὰ ἐξοπλωθοῦν εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Κόσμου. Τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ἑλλάς ἐξυπηρέτησαν τὴν Δημοκρασίαν κατὰ ἕνα τὸσον συμπληρωματικὸν τρόπον, ὥστε συνέχισαν τὴν ἀντίστασιν καὶ ἀκόμη μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἔδαφῶν των καὶ τὴν καταστροφὴν των.

Ὁ Βέλγος ἀντιπρόσωπος ἀνεφώνησε: «Ἐὰν οἱ νεκροὶ μας ἐγνώρισον ὅτι θὰ ἤρχετο ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐτίθετο ἐν ἀντιβόλῳ ἡ ἀξία τῆς ζωῆς των, θὰ εὕρισκον μέσον των τὴν ὑπερτάτην δύναμιν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν; Σὰς ἐξορκίζω, Κύριοι, διὰ τὸν σεβασμὸν αὐτῶν τῶν νεκρῶν, ἄς μὴν ὁμιλοῦμεν πλέον περὶ Μεγάλων καὶ Μικρῶν, ὅταν πρόκειται νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἀξίαν τῆς θυσίας των...»

Ἦτο ἡ τελευταία φορά, κατὰ

ΔΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Τοῦ συνεργάτου μας
Κ. Ν. ΒΕΚΡΗ

τὴν ὁποίαν ἐνώπιον αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἀντιπρόσωπος διετύπωσε συγκρίσεις δυσαρθέτους διὰ τὰς «μικρὰς Δυνάμεις».

Δι' ἡμᾶς τοὺς Αἰγυπτίους, ἡ κλίμαξ τοῦ μεγαλείου δὲν εἶναι ποσοτικὴ. Μετέχομεν τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν.

Κάποιοι τῆς ἰδίας ἀγίας λήμνη, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἑλλάς, ἠκολούθησαν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων παράλληλον πορείαν. Ὑπῆρξαν σημεῖα διατομῆς εἰς τὴν ἱστορίαν, κατὰ τὰ ὁποῖα τὰ πεπραγμένα μας συνητήθησαν. Τὰ ὕψιστα συμφέροντά μας παραμένουν εἰς πολλὰ σημεῖα κοινά.

Αἱ ἑκατὸ χιλιάδες τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἔχον κἀμει τὴν Αἴγυπτον δευτέραν των πατρίδα, γνωρίζουν μὲ πόσον ἐνδιαφέρον παρακαλοῦντο ἴσως ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς των.

Ἐὰν τὰ συγγράμματα τοῦ Ἀριστοτέλους εἶναι κληρονομία ἑνὸς Λούτφ; Ἐλ Σάγιεντ καὶ ἂν ἡ Ἀρχαία Σοφία ἐνέπνευσε μερικὰς ἀπὸ τὰς ἀριστοτέρας σελίδας τοῦ Ἰάχα Χουσεΐν, ὁ Αἰγύπτιος καλλιεργητὴς γνωρίζει τί ὀφείλει εἰς τὸν Σακελλαρίδην καὶ δὲν ὑπάρχει ἕνας χωρικός, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἐνθουσιάζῃ μὲ συγκίνησιν τὴν αὐταπάρνησιν ἑνὸς Ἄρου Λαγουδάκη.

Δι' ὅλα αὐτὰ ἡ ἡμέρα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἀντιπροσωπεύει δι' ἡμᾶς κάτι περισσότερο ἀπὸ μίαν ἀπλὴν ἐπέτειον. Ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τοὺς Αἰγυπτίους, ὅπως καὶ διὰ τοὺς φίλους μας Ἑλληνας, τὸ συμβόλιον τῆς ἐπιβιώσεως, διὰ τῶν αἰῶνων, αὐτὸ ποὺ ἐδημιούργησε τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Εἶναι τὸ ἐχέγγυον τοῦ συνόλου τῶν ἀρετῶν, τὰς ὁποίας ἀπέδιδεν ἄλλοτε εἰς τοὺς Θεοὺς καὶ τὰς ὁποίας εἰδομεν νὰ ἐνσαρκώνονται ἀπὸ τῶν ἠρώων τῆς Ἑλλάδος. Μᾶς ὑπενηθυμίζε πάντοτε τὴν γνωστὴν ἔκφρασιν «Ἀλωνιότης τῆς Ἑλλάδος».

ΛΗΤΑΥ ἈΝΤΡΑΟΥΣ
Ἔτσι, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, αἰσθάνεται τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἄντλου Ἀντραῦς τῆς. Καὶ ὁ σφαλῆς αἱ Ἑλληνοαιγυπτιακαὶ σχέσεις θὰ προαχθοῦν ἐτι περισσότερο μὲ τὸν διορισμὸν του εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΝΙΚΟΣ ΒΕΚΡΗΣ

ΙΤΕ...

ΒΙΤΣΙ

Τὸ ἡμερολόγιον ἑνὸς πνευματικοῦ πολεμιστῆ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΕΚΕΙΝΟ πού ἐγινε κείνη τὴν ἡμέρα συνεχίστηκε ὅλη τὴν νύχτα, καὶ ὅλη τὴν ἄλλη ἡμέρα, μέχρι τὸ βράδυ. Θυμήθηκα τὸν ἄλλο, τὸν περασμένο καιρὸ πού ἐρχόντουσαν ὄλλοι, ἐχθρικά ἀεροπλάνα. Ὅμως ὁ κρότος, καὶ ἡ φωτιά, καὶ ὁ θάνατος εἶναι πάντα ὁ ἴδιος, μὲ τὶς δυὸ του ἐκδηλώσεις. Μὲ τὴ Νίκη καὶ τὴν ἦττα. Ὡς τόσο τ' ἀεροπλάνα, γρήγορα καὶ προκομμένα συνεχίζανε τὴ δουλειά τους. Τὸ δρόμο τῆς Νίκης καὶ τοῦ θανάτου. (Πόσα πράγματα νὰ κρύβουνε μέσα τους ταῦτα τὰ ἰπτάμενα σίδερα. Πόσο θρίαμβο, καὶ χαρὰ, καὶ νίκη γιὰ τοὺς μὲν, καὶ πόση πίκρα, πόσες πληγές, πόσο πηχτὸ θάνατο μέσα στὴν κόλασι τῆς μίας στιγμῆς. Καὶ μετὰ, ὅταν φύγουνε, καὶ πάνε καὶ χαθοῦνε ἀπὸ κείνο τὸ φῶρο πού δράσανε, σὲ τούτη τὴ γῆ οἱ μόνοι — οἱ πρῶτοι— θὰ βλέπανε δάφνες φητωμένες, καὶ οἱ ἄλλοι — οἱ δεύτεροι — τὸ θάνατο παντοῦ. Τὰ πιὸ ἀπλᾶ πράγματα μέσα στὴ ζωὴ μας, γιὰ τὴ νὰ πέρνουνε, ἀραγε, γιὰ τὴ νὰ τοῦ δίνουμε τόσες καὶ τόσες πολυπλοκές λύσεις; Ἄλλοτε τόσες γλυκῆς κι' ἄλλοτε τόσο πικρῆς! Ἀπολογισμὸς δίχως συμπέρασμα. Ἐρώτησις δίχως ἀνάκρισι. Ζωὴ δίχως χαρὰ. Ὅνειρο μέσα στὴ ζωὴ καὶ πίκρα μέσα στὸ θάνατο. Ὅλα διπλά. Σὰν τὴ Νίκη καὶ τὴν ἦττα!)

Κατὰ τὸ βράδυ τῆς δευτέρας ἡμέρας πιασθήκανε οἱ πρῶτοι αἰχμάλωτοι. Τοὺς φέρανε ἐδῶ, καὶ τὰ παιδιὰ τρέξανε νὰ τοὺς δοῦνε. Πολλοὶ τοὺς ρωτᾶνε χίλια δυὸ πράγματα. Ἄπὸ πού εἶναι. Γιατί πήγανε στὸ βουνό, σὲ τί πιστεύουνε! Ἐκείνοι λέγανε ὅτι θέλανε καὶ οἱ ἄλλοι ἐξακολουθοῦσαν τὶς ἐρωτήσεις. Ὡς τόσο ἦτανε τόσο κουρασμένοι. Τὸ πρόσωπό τους ἠλιοκαμένο, καὶ τὰ χέρια τους μὲ ρόζους...

Βαθιά στὰ μάτια τους διακρίνεις μιὰ μεγάλη, μιὰ ἀδάσταχτη πίκρα. Καὶ βέβαια τοὺς βασανίζουσε χίλια δυὸ πράγματα. Ὡς τόσο δὲν εἶναι δύσκαλο νὰ διακρίνης τὸ μῖσος αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων γιὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, γιὰ μᾶς. Καὶ τὰ χεῖλια τους τὰ πικρά, τ' ὁμολογᾶνε, καὶ μὲ τὰ λόγια πού μᾶς πευθύνουνε, τὰ ξαναλένε, καὶ ἡ σιωπὴ τους ἀκόμα τ' ὁμολογεῖ. Μᾶς μισοῦν, κι' εἶναι τόσο τόσο τὸ χάσμα, κι' εἶναι τόσο ὁ χρόνος πού συνηθίσανε πιά σὲ τοῦτο τὸ πικρὸ αἶσθημα. Ὡς τόσο τώρα εἶναι αἰχμάλωτοι, καὶ τὸ ξέρουνε. Ἐγὼ τοὺς κοιτάζω χωρὶς νὰ μιλῶ. Καὶ χίλιες σκέψεις γιὰ τὴ θέσι τους περνᾶνε ἀπ' τὸ μυαλό μου. (Ἦθελα νὰ βλεπᾶ τὸ μυαλό τους καὶ νὰ τὸ διάβαζα, νὰ τὸ διάβαζα, μέχρι πού νὰ γινόμευσα σφός. Ἦ πίκρα τῶν ἄλλων, ὅταν μπορέσεις νὰ τὴ συλλάβης στὸ ἀπόλυτο, σὲ κάνει τουλάχιστον σφός!).

ΜΕΓΑΛΑ αὐτοκίνητα τοὺς μεταφέρουνε στὴ Φλώρινα. Ἐκεῖ θὰ μένουνε καὶ θὰ κριθοῦν ἀνάλογα μὲ τὰ ἔργα τους. Καὶ σκέπταμαι. Τί δύσκαλο πράγμα ἡ κρίσι. Πάνω σὲ τούτους τοὺς νέους ἀνθρώπους θὰ πῆσι ὁ Νόμος. Θὰ τοὺς τιμωρήσι),

μὰ δυστυχῶς — τὰ μάτια τους τ' ὁμολογοῦν — δὲ θὰ τοὺς πείσι. Αὐτοὶ πιστοὶ στὴν πίστι τους καὶ οἱ ὄλλοι πάλι, πιστοὶ στὴν ἀπιστία τους, θὰ κάνουν ὅ,τι νομίζουσε νόμιμο, καὶ σωστό.

ΚΑΙ Ο βομβαρδισμὸς ἀκόμα συνεχίζεται. Ἐχει πέσει πιά καὶ τὸ δεύτερο βράδυ, καὶ τὸ κόκκινο χρώμα τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τὶς φλόγες τῶν ὑψώματων, πού καίγονται, ἔχει γίνει τώρα πιά πολὺ σκούρο.

Εἶναι ἓνα ἡσυχὸ βράδυ γεμάτο ἀπόπνια ἀπὸ σκέψεις καὶ νοσταλγίες. Τ' ἀεροπλάνα πιά ἀραιώνουνε, ὥσπου φύγανε καὶ τὰ τελευταῖα χωρὶς νὰ ξαναγυρίσουνε! Μὰ οἱ καπινοὶ ἔχουνε ὑψωθῆ παντοῦ σὰ σύννεφο φηνωπρινά, καὶ μᾶς συντροφεύουνε. Οἱ μηλιές τριγύρω μας σιωποῦν καὶ περιμένουνε τὴν εὐλογημένη στιγμὴ τῆς συγκομιδῆς, πού ποτὲς δὲ θάρθῃ γιὰ τοὺς φετεινοὺς καρπούς των. Στὸ δάθος τὰ πρῶτα φῶτα τῆς Φλώρινας μᾶς καλησπερίσανε. Τὸ ποτῆμι πού τρέχει δίπλα μας συνεχίζει τὸ δρόμο του. Καὶ μέσα σὲ τούτη τὴν ἡσυχίαν στιγμὴ ἡ «Κούλα» καίγεται. Μέσα σὲ τούτη τὴ φωτιά πῶς νὰ κρατήσης ἓνα κομμάτι ξερῆς γῆς; Μῆτε καὶ γῆ πού θὰ φύτρωνε χρυσάφι δὲ θὰ μπορούσε, κάτω ἀπὸ ἓνα τέτοιο θάνατο, νὰ ὑποστηρίξῃς. (Πῶς ν' ἀντέξῃς ὄχι τὸ θάνατο μὰ περισσότερο τοὺς κρότους πού σὲ κάνουνε σὰν τρελλό, πρὶν σὲ σκοτώσουν; καὶ νὰ παίξῃς ἓνα παιγνίδι πού ξέρεις πῶς θὰ χαθῇ, καὶ πῶς μπορούσε νὰ μὴ χαθῇ ἂν εἶχες μυαλό νὰ μὴν τὸ παίξῃς ἔτσι. Νὰ μὴ τὸ παίξῃς καθόλου. Καὶ νάσαι ὄλα τριγύρω σου τόσο Ἑλληνικά, τόσο πράσινα καὶ γαλάζια, νὰ μυρίζουνε θυμάρι, κι' ἐσὺ νάσαι εἰκοσιδυό, εικοσιπέντε χρονῶν. Νὰ κουβαλιέσαι σὲ τοῦτο τὸ παιγνίδι πού δὲν εἶναι μόνο πόλεμος, θάνατος, μὰ καὶ ἱστορία!).

(Ἄν ἀπόψε, σὰν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, θάθελα νὰ προσευχηθῶ, ἔτσι βάρχιζα τὴν προσευχή μου)
«Κ Ὑ Ρ Ι Ε, σ τ ο χ ἄ σ ο ο τ ο ὕ ς ἔ χ θ ρ ο ὕ ς μ α ς»).

ΤΑΞΙΔΙ ΓΙΑ ΤΗ ΠΡΕΣΠΑ

ΗΚΟΥΛΑ ἔπεσε. Τὸ λένε οἱ ἀξιωματικοί, τ' ἀκούνε οἱ φαντᾶροι καὶ χείρονται. Τὸ μαθαίνουνε κι' οἱ μηλιές καὶ σιωποῦν. Οἱ καπινοὶ ἀκόμα τριγυρίζουνε πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας καὶ τ' ἀεροπλάνα συνεχίζουσε τὴ δουλειά τους. Οἱ αἰχμάλωτοι ἐρχονται ἐδῶ γιὰ νὰ ξαναφύγουν. Τὸ ὑλικὸ κατεβαίνει στὴ Φλώρινα. Οἱ φάλαγγες ὀλωνίζουσε τοὺς δρόμους. Προσπερνώντας μᾶς ἀφήνουσε τὴ σκόνη καὶ τὴ σκέψῃ ὅτι τρέχουσε νὰ δοηθῆσουσε κείνους πού πολεμοῦνε πιὸ ψηλά.

ΠΗΓΑ στὴ Φλώρινα ἐχθές, πρὶν φύγουνε γιὰ πάντα ἀπὸ τὴ «Κούλα» οἱ ἀντάρτες, τὶς ρίξανε πολλὰ βλήματα μὲ τὸ πυροβολικὸ τους. Εἶχε θυμάτα. Ὁ κόσμος εἶχε πένθος καὶ τὴν καρδιά κλεισμένη, ἔτοιμη ν' ἀνοίξῃ μόνο στὴ μεγάλη χαρὰ

τῆς πρώτης Νίκης τοῦ Στρατοῦ. Καὶ σήμερα εἶναι ὄλοι χαρούμενοι. Ξέρουσε ὅτι ἡ περιοχὴ τους ἡσύχασε. Ὅτι θὰ μπορούσε νὰ ξαναπᾶνε στὶς δουλειές τους, στὸν περιπάτο τους. Ἐχθές βγαίνανε χωρὶς νὰ ξερούσε ἂν θὰ ξαναεπιστρέφουν. Περιπατάγανε αὐρρίζα στὸν τοῖχο καὶ κάτω ἀπὸ τὰ μπαλκόνια, ἔτοιμοι μὲ τὸν πρῶτο κρότο νὰ μπουσε ὅπου βροῦν. Τὸ βράδυ κάθε κίνησι σταματοῦσε στὶς 7. Καὶ νάσαι καλοκαίρι! Εἶναι δύσκαλο, καὶ ἄχαρο νὰ τὸ σκεφτῇ κανεὶς, μὰ δυστυχῶς ἔτσι γινότανε. Σήμερα ὁμως, τὸ βράδυ τοὺς βρῆκα ἡσυχους. Θὰ κοιμηθοῦσε ἀπόψε μὲ τὴ σκέψῃ καὶ τὴ θεβαιότητα ὅτι θὰ ξεμερωθοῦσε.

ΚΑΙ ΤΑ ὑψώματα, τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο πέφτουσε. Ἐπεσε κι' ὅλη ἡ περιοχὴ τῆς Βίγλας. Οἱ ἀφέντες τῆς φύγανε καὶ τ' ἀφήσανε ὄλα ἔτσι ὅπως τὰ εἶχανε. Τὰ σχέδια τοῦ Γ.Ε.Σ. ἦσανε τέτοια πού πετύχαμε μεγάλες Νίκες μὲ λίγες ἀπώλειες. Ἐτυχᾶ σὲ συζήτησι μὲ μεγάλους ἀξιωματικούς κι' ἐθαύμασα τὴ μοντέρνα, ἄς ποῦμε, ταχτική τοῦ πολέμου. Καὶ τὸ κέρδος ἦτανε ἀφάνταστο. (Ἀργότερα θὰ δοῦμε τόσες εἰκόνας πού θὰ τρίβουμε τὰ μάτια μας).

ΣΗΜΕΡΑ εἶναι τῆς Παναγίας. Ἡ Βίγλα πιά εἶναι δικιά μας, καὶ ἡ πλατεῖα τῆς Φλώρινας ἔχει γεμίσει ἀπὸ λάφυρα. Πολυβόλα, μηδράλια, χιλιάδες ντουφέκια καὶ βουλό οἱ σφῆρες. Καὶ μαζὺ 3 μεγάλα τηλεβόλα. Βόμβες ἔχουνε πέσει πάνω τους καὶ τὰ ἔχουνε καταστρέψει. Ὅλα τὰ «σιδερικά» ἦτανε στὴν πλατεῖα μέσα σὲ συρματοπλέγματα. Ὁ κόσμος χιλιάδες στριμύγγεται γιὰ νὰ τὰ δῇ. Οἱ δημοσιογράφοι πέρνουνε φωτογραφίες. Ἡ μουσικὴ τῆς Μεραρχίας παίζει λίγο πιὸ κάτω. Καὶ ὁ κόσμος ἔχει ξεχυθῆ στους δρόμους μὲ τὰ γιορτινά τους. Περιπατᾶνε καὶ χαιρετοῦντε λέγοντας «Χριστὸς Ἄναστη». Οἱ κοπέλες μᾶς χαμογελοῦν (κι' ἐμεῖς δὲ τὸ θέλουσε καθόλου). Ἐνα βλῆμα ἀπὸ τὸν τελευταῖο βομβαρδισμὸ ἔχει πέσει ἐξῶ ἀπὸ τὸ «Σπίτι τοῦ Στρατιώτη» καὶ τὸ ἔχει καταστρέψει. (Κρίμα πού δὲν εἶναι ἀνοιχτὸ νὰ πιοῦμε κανὰ οὔζάκι... φτηνό). Ὁ κόσμος βλέπει τὸ χαλασμένο κτίριο ἀπὸ τὸ χθεσινὸ βλῆμα, καὶ τούτη ἡ ἐποχὴ τοῦ φαίνεται μακρυνή. Πολὺ μακρυνή. Λὲς καὶ ἔγινε ὅ,τι ἔγινε ἐδῶ καὶ χίλια χρόνια. Ἐτυχησμένε λὲς τούτης τῆς γῆς πού ξέρεις νὰ ξεχυῶς καὶ νὰ χαίρεσαι τὴ ζωὴ, ἔστω καὶ μέσα στὸν πόλεμο, ἀρκεῖ γιὰ μιὰ στιγμὴ ν' ἀκούσης τὴ σάλπιγγα τῆς ἀνακομῆς).

ΦΕΥΓΟΥΜΕ ξανά. Ἄπὸ τὸ βράδυ ἔχει ἀρχίσει μιὰ βροχὴ πού δὲ λείει νὰ σταματήσι. Κι' ὅσο ξημερώνει τόσο δυναμιώνει. Ἐμεῖς ἔτοιμαζόμαστε κι' ἔχουμε μουσκέψει μέχρι τὸ κόκκαλο. Κι' ὁμως, τὸ πείρασε ὁπόσαςι. Θὰ γίνουμε λούτσα. Μοιρολατρικὰ γυρίζουσε καὶ κουβαλάμε καὶ φορτώνουμε τ' αὐτοκίνητα λὲς καὶ ἀπὸ τὸ κεφάλι μας μέσα στὸ κορμί μας, καὶ κατεβαίνουνε στὴ γῆ. Κι' ὁμως, τὸ βρισκοῦμε φυσικό, λὲς καὶ ὁ μόνος σωστός δρόμος τῆς βροχῆς γιὰ νὰ φτάσι στὴ γῆ, εἶναι νὰ περάσι μᾶς ἀπὸ τὸ κορμί μας. Ἐτσι μουσκεμένοι μπήκαμε στ' αὐτοκίνητα καὶ ξεκινήσαμε. Δὲν ξέρουμε γιὰ πού τραβάμε. Βγαίνουμε ἀπὸ τὴ Φλώρινα, κι' ὁ δρόμος σὰν φίδι, ὄλο καὶ ἀνεβαίνει στὴν καρδιά τοῦ Βίτσι. Ὁ δρόμος σὲ πολλά σημεῖα εἶναι ἀνατιναγμένος. Δε-

ξιά κι' ἀριστερὰ μας ἀμέτρητα πολυβόλαια. Οἱ ἀντάρτες φύγοντας τ' ἀφήσανε χωρὶς νὰ τὰ καταστρέψουνε. Εἶναι φτιαγμένα μὲ τὸ γνωστὸ τρόπο. Σειρὲς ἀπὸ κορμούς δένδρων καὶ χῶμα, καὶ, μὰ τὴν ἀλήθεια, εἶναι πολὺ γερά. Καὶ εἶναι περίφημα καμουφλαρισμένα, κι' ὁμως, ἐγκατοληθῆκανε. (Ἄραγε, τί νὰ σκέπτονται τούτα δῶ τὰ περίφημα κατασκευάσματα γιὰ τὰ χέρια πού τὰ πλάσανε καὶ πού τ' ἀφήσανε, χωρὶς τόνο, στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ; Ἄν εἶχανε ψυχὴ οἱ πέτρες θὰ κλέγανε γιὰ τὸ κατόνημά τους).

ΗΒΡΟΧΗ ὅσο πάει λιγοστεύει, κι' ἐμεῖς ὄλο καὶ ἀνεβαίνουμε στὶς πιὸ ψηλές κορυφές τοῦ Βίτσι. Καθόλου κατήφορος. Στὰ μάτια μας ξετυλίγεται ἓνα ὄνειρο. Τ' ὄνειρο τῆς γαλάζιας ἑλληνικῆς πατρίδας, μὲ τὰ πράσινα στολίδια. Ἡ βροχὴ ἔχει πλύνει τὰ δένδρα καὶ μοσχοβολοῦσε. Τὰ συρμα-

Κάπου στὸ Βίτσι

ταπλέγματα δεξιά κι' ἀριστερὰ τοῦ δρόμου μᾶς κοιτάζουσε καὶ τρέπονται. Οἱ φαντᾶροι πού συναντᾶμε στὸ δρόμο, ὄλοι ἀξύριστοι μᾶς χαιρετᾶνε μὲ γέλια καὶ φωνές. Καὶ τ' ὄνειρο τῆς γῆς π' ἀγαπάμε, συνεχίζεται. Κατὰ τὸ βράδυ φτάσαμε στὶς Καρυές. Ἄπὸ ἐδῶ καὶ πέρα παίχθηκε ἓνα πικρὸ παιγνίδι. Τὸ παιγνίδι τοῦ σκληροῦ πολέμου, μὲ τὴν ὀδύλευκὴ νίκη Ἑθνικῶν Δυνάμεων. Μὰ κι' ἀπὸ ἐδῶ θ' ἀρχίσι γιὰ τοὺς ἄλλους ἓνας δρόμος φυγῆς, ἓνας δρόμος πικρός, χωρὶς ἔλαιος. Οἱ ἀντίπαλοι πολεμοῦν μέχρι θανάτου. Αὐτοὶ φύγανε. Κι' ὅποιος φύγει καὶ μέσα στὴ νύχτα, κунηγημένος ἀπὸ τὸν ἄλλον, ξέρει πόση πίκρα, πόσες ἀχαρες στιγμῆς καὶ πόση λαχτάρα κλείνει μιὰ τέτοια πρᾶξι. Κι' ὁμως, ἀπόψε θὰ ξεκινήσι ἓνας ὀλόκληρος κόσμος.

ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ εἶναι μουσκεμένο ἀπὸ τὴ βροχὴ. Οἱ ψυχᾶλες ἀρχίσανε ξανά. Στῆνομε τὰ τσαντήρια μας πάνω στὴ βρεγμένη γῆ, καὶ ἡ σκέψῃ μας εἶναι θαρειά. Πῶς θὰ περάσι ἡ νύχτα; Καὶ κάνει τόσο κρύο. Ἄπὸ πάνω μας ἡ Βίγλα μᾶς ἀπειλεῖ μὲ σκούρα σύννεφα. Λὲς καὶ τὰ βγαίνει ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς. Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἦτανε ἀφιλόξενη ἡ πρώτη βραδυὰ σὲ τοῦτο τὸ χῶρο. Δίπλα μας ἡ Μικρὴ καὶ συνέχεια ἡ Μεγάλῃ Πρέσπα θυμωμένες μᾶς φωνάζουσε ὅ,τι εἶδανε μέσα σὲ τούτες τὶς δυὸ μέρες! (Καὶ ποῖος νὰ ξέρῃ τὴ γλώσσα τους)! Καὶ ποῖος νὰ νοιώθῃ τὰ μυστικά τους; Καὶ πῶς νὰ συλλάβῃς μιὰ πολυπλοκὴ ἱστορία πού πλέκεται γύρω σὲ δυὸ ἡσυχες, ἡμερες καὶ γλυκῆς λίμνες; Κι' ὁμως,

θά πρέπει ν' ανοίξει τή καρδιά σου στό φώς και νά περιμένεις νά πηξ τόν ήλιο, τόν ήλιο που έδώ έλαμψε.)

Οί Καρυές είναι ένα χωριό με δέκα έρημα και χαλασμένα σπίτια. Δε θα όρκαζότανε κανείς ότι έδώ ζούσαν άνθρωποι, αν δεν έδιάβαζε στους τοίχους ότι ήτανε γραμμένα, και μάλιστα από κάτω με τίς νωπές ήμερομηνίες. Όμως δε ξέρω Σλαύδικα για να διαβάσω τί λένε, τί όμολογάνε ταύτα τά έρημα, τά καπνισμένα ντουβάρια. Δε μπορεί, κάποια μεγάλη πίκρα κρύβουσε κάτω από ταύτα τά ξένα γράμματα, τά έρημα σπίτια.

ΚΗΡΘΕ τó θράδυ για να σκεπάση τόν κουρασμένο κόσμο με τó σκούρο χρώμα του. Και μαζί ή ή πυκνή θροχή θά μάς κρατήση έβλη τή νύχτα συντροφιά. Αύριο θά δούμε πολλά πράγματα, και θά πούμε! «Θεέ μου ποιός ανακάλυψε και τή Νί-

Ύστερα από τή μάχη

κη, μαζί με τόν πόλεμο, για τούς ανθρώπους που πελεμάνε; Καλωσόρισε μόνη χαρά στη πικρή είκοσάχρονη νειότη που ζούμε μέσα στη φωτιά του πολέμου.

ΟΞΥΑ, ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΠΙΚΡΑ

Η νύχτα πέρασε, γεμάτη ανατριχίλες, τó ύγρό χάμα μούσκεψε τή σάρκα μας και τήν έκανε όλη τή νύχτα, από τó κρύο, να πονάη. (Και νάμαστε στή καρδιά του καλοκαιριού!) Η Πρέσπα όλη τή νύχτα ήτανε θυμωμένη. Και μόνο σάν άρχισε να ξημερώνη γαλήνεψε λίγο ó καιρός, και ó ήλιος τó πρωί ύγήκε με... δόντια. Μά δεν τόν χαρήκαμε πολύ, και σέ λίγο πάλι μαύρα σένεφα φουντάσανε στήν καρδιά της Βίγλας. Και οι πρώτες στάλες δεν άργήσανε.

Η ΟΞΥΑ είναι ένα χωριό που τó βλέπουμε από δώ που είμαστε σέ απόστασι 3 χιλιομέτρων. Είναι χτισμένο μέσα σέ μεγάλα δέντρα. Άπο φασίσαμε λίγοι συνάδελφοι, να πάμε να τó δούμε. Πέρναμε τó μονοπάτι, και οι άρθύλες μας βουτάνε μέσα στη λάσπη. Έχουμε σκεπαστή με τίς χλαίνες μας γιατί ή θροχή έχει δυναμώσει. Καθώς περπατάμε, σκυφτά, χωρίς να μιλάμε, άκούμε ένα εύθυμο τραγούδι. Και, από τήν έλλη μεριά του δρόμου έρχονται άλλοι στρατιώτες. Είναι τρεις και ó ένας φοράει ένα σκούφο παιδικό κόκκινο με πράσινη φούντα. Ό άλλος μιá ποδιά χωριάτικη λευκή με λουλούδια, και ó τρίτος ένα σεγκούνι θλάχικο, μαύρο, με κόκκι-

να, πράσινα, κίτρινα καρδόνια. Είναι πιασμένοι χέρι, χέρι, πηδάνε και τραγουδάνε:

Μοιάζανε με τρία λουλούδια που ξαφνικά φυτρώσανε σέ μιá πεδιάδα που έχτες είχε πιάσει φωτιά.

Α ΠΟ ΤΗΝ ΟΞΥΑ έχει φύγει όλος ó κόσμος. Τους πήρανε μαζί τους οι άντάρτες. Πολλοί όμως πήγανε και με τή θέλησί τους. Τó θέαμα ενός χωριού με τά σπίτια άδεια και άνοιχτά, με τούς δρόμους έρημους και σιωπηλούς, και γεμάτο κάρτες που κλαίνε, σου προκαλεί ένα συναίσθημα από κείνο που νιώθεις όταν τύχει και ξευχτήσεις μέσα σ' ένα νεκροταφείο. Στους δρόμους γυρίζουσε, άδέσποτα, όλα τά ζώα του χωριού. Νομίζεις ότι τάρε βγήκανε από τήν Κιθωτό του Νώε.

Τ' άνοιχτά παράθυρα κι' οι πόρτες μοιάζουσε πληγές που τρέχουσε πικρά ύγρά, γεμάτα άναμνήσεις. Μπαίνω στό πρώτο σπίτι που βρήκα εμπρός μου. Τά βήματά μου άντηχούν στήν άκοή μου σάν πένθιμο έμβατήριο. Τά πατώματα τρίζουσε. Οι μεγάλες κάμαρες του σπιτιού έχουνε μείνει με όλα τά πράγματα. Ός τόσο έχουνε περάσει πολλά από έδώ, φαίνεται, και υπάρχει μεγάλη άκαταστασία. Η φυγή των κυρίων φαίνεται ήτανε θιαστική γιατί στήν κουζίνα τó φαί έχει μείνει άτέλειωτο, και τó ψωμί έχει ξεραθώ μέσα στη σκάφη. Στό υπόγειο κάποιος έχει άνοιξει τó βαρέλι, και τó κρασί που τó έχει πηί τó χάμα, μυρίζει τρομερά. Σέ μιá μικρή κόουνα κρέμεται άκόμα μιá εικόνητσα. Μιá κλωσσο με τά κλωσάπουλα τριγυρνά στήν αϋλή. Στό γειτονικό σπίτι, ένα σφαχτό έχει μείνει άκόμα κρεμασμένο και άπειράχτο. Έχει θρομήσει, και κρατάμε τή μύτη μας. Ένα χτίριο, ψηλό, άσπρο, γεμάτο συνθήματα στους τοίχους, Έλληνικά και Σλαυικά, μάς λέει ότι ήτανε τó Δημοτικό Σχολείο. Άνεβαίνω τή ξύλινη σκάλα, και τά πόδια μου σκοντάφτουσ σέ μεγάλους σωρούς από λογής - λογής χαρτιά. Έφημερίδες, περιοδικά, διθλία, γράμματα, όλα είναι άνακατεμένα. Κάθουμαι στό κατώφλι τής πόρτας και τά φυλλομετρώ. Τά παιδιά γελάνε που με βλέπουνε. Έγώ όμως διαβάζω και βλέπω τόσα και τόσα. Η καθημερινή του έφημερίδα «Πρός τή Νίκη» είναι από τά χαρτιά που πλεονάζουσε. Όλες, πάντα, στή πρώτη σελίδα τους γράφουσε τίς μεγάλες νίκες του «Δημοκρατικού Στρατού.» Μόνο, άπώλειες του Έθνικού Στρατού έλέπω. Δικιές τους δε βλέπω πουθενά. Βλέπω πολλές παρασημοφορίες, άνακoinώσεις, και πολλά άρθρα του Ζαχαριάδη, Παρτσαλίδη, και των άλλων... Υπουργών. Υπάρχουσε άκόμα και περιοδικά Έλληνογαλικά. Είναι ένα περιοδικό, όμολογουμένως, καλοτυπωμένο που προπαγανδίζει τó ρόλο τής γυναίκας. Υπάρχουν και περιοδικά για παιδιά, με πολλές φωτογραφίες. Άμέτριτα ρώσικα μυθιστορήματα, μεταφρασμένα στα Έλληνικά και από κάτω: «Τυπώθηκε στήν Έλεύθερη Ελλάδα.»

Θ Α πρέπει να είναι μεσημέρι γιατί έχω πεινάσει. Και όμως έγω άκόμα γυρίζω στους έρημους δρόμους τής ΟΞΥΑΣ. Παντού τά ίχνη του πολέμου, των βομβαρδισμών και πολυβολισμών. Μιá βόμβα έχει πέσει σ' ένα μεγάλο κτίριο, και (Η συνέχεια εις τήν 16ην σελίδα)

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΜΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΚΤΩ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

κριτική επί τής έκδόσεως του περιοδικού μας «Βορειοηπειρωτικά Νειάτα»:

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

«Έκυκλοφόρησε από τής 28)10 σέ περιποιημένο έξωφυλλο και σέ λευκόν χάρτην παρωχημένης έποχής τó μηνιαίον περιοδικόν «Βορειοηπειρωτικά Νειάτα». Θα στοιχίξη ή έκδοσίς του άσφαλώς πολλά. Με τά έξοδά του θα μπορούσαν να έξοπλισθουν τόν πρώτον μήνα ή Συνακτική τους έπιτροπή με άρτιον και σύγχρονον όπλισμό και τούς έτοιμένους μήνας ανά 5 Βορειοηπειρώται. Έτσι τά πραγματικά Βορειοηπειρωτικά Νειάτα θα κυκλοφορούσαν όχι σέ χαρτί με τετριμμένες εύχές των πολιτικών για τή Βόρειο Ηπειρο που δεν χρειάζεται φιλολογία να τήν μάθαμε γιατί τήν ξέρομε όλοι, τήν ξέρουν και τά Έλληνόπουλα από τή φασκία τους άκόμα θι είναι έλληνική αλλά θα κυκλοφορούσαν ζωντανά και άπλασμένα στα άνορα διαρκής εφιάλης των δημίαν που έρήμωσαν και έρημώσουν τήν Β. Ηπειρον άποθραυσθέντες διότι τά νειάτα της, ό χυμός και ή ζωή της άσχολονται με τή φιλολογία και με μανταρίνια μπουμπουλιόματα κατά τής κόκκινης σκούφιας του Έμβέρ Χότζα... Όμψ ήλίγο ή κριτική μας άλλ' ότι θγαίνει από τήν άλήθεια είναι πράγματι άμψ και πικρό!

15)11)49 ΑΘΗΝΑΙ

Παρερχόμεθα τó σημείον τής κριτικής περι πολυτελούς έκδόσεως και ότι άλλο να εμφανίζεσαι εύπρεπώς και άλλο κουρελής.

Έκεινο όμως τó όποιον εύχαρίστως σημείωμε είναι αι υποδείξεις των «Θεσπρωτικών Νέων» ως προς τας υποδείξεις αυτών παραπέμπομεν αντί απαντήσεως τά «Θεσπρωτικά Νέα» εις άρθρον συνεργάτου μας καταχωρηθέν έντός πλαισίου, τó όποιον κατεχωρήθη εις τó πρώτον τεύχος του περιοδικού μας.

Ημείς συμφωνούμε με τας άπόψεις του συνεργάτου μας. Βλέπομεν εύχαρίστως ότι συμφωνούν και τά «Θεσπρωτικά Νέα». Αντί των υποδείξεων ημείς υποδεικνύομε τήν συνεργασίαν επί του θέματος, διότι ό σκοπός μας δεν είναι ή διάσπασις, αλλά ή συνένωσις. Ημείς έτοιμαζόμεθα, άναμένομεν και τούς Θεσπρωτούς.

6)11)49 ΑΘΗΝΑΙ

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

Α ΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΕΣ από τήν συνάδελφον «Βόρειον Ηπειρον» και «Ηπειρωτικόν Μέλλον» τά κάτωθι δημοσιεύματα επί τής έκδόσει μας, έκφράζουμε τας θερμάς εύχαριστίας.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

«Πρό ήμερών έκυκλοφόρησε με πλουσίαν και εκλεκτήν ύλην τή συνεργασία έξεχόντων προσωπικότητων τής πολιτικής και των γραμμάτων, τó Λον τεύχος του μηνιαίου έθνικού περιοδικού «Βορειοηπειρωτικά Νειάτα», όργανου των άγωνιζόμενων νέων Βορειοηπειρωτών. Η έφημερίς μας, όργανον και αυτή των άπανταχού άγωνιζόμενων Βορειοηπειρωτών διά τήν άπελευθέρωσιν τής σκλάβας Πατρίδος Βορείου Ηπειρου χαίρεται ιδιαίτέρως διότι εις τó μέλλον θα έχει συμπαραστάτην, θοηθόν και τά «Βορειοηπειρωτικά Νειάτα» εις τόν Ιερόν άγώνα της, που από πενταετίας διεξάγει. Συγχαίρουσα δε τούς σχόντας τήν πρωτοβουλίαν τής έκδόσεως του μαχητικού αυτού Βορειοηπειρωτικού δημοσιογραφικού όργανου, εύχεται προκοπήν και έπιτυχίαν με τήν Βόρειον Ηπειρον έλευθέρων.»

13)11)49 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

«Έκυκλοφόρησε τó Α' τεύχος του περιοδικού «Βορειοηπειρωτικά Νειάτα». Δελτίον μάχης για τόν Βορειοηπειρωτικόν Άγώνα. Συνεργάζουσα εις τó τεύχος αυτό οι κ.κ. Περ. Ι. Άργυρόπουλος, Στυλ. Γονατάς, Κώστας Κατζιάς, Σπύρος Μελάς, Άκαδημαϊκός, Στρατής Μυριβήλης, Άπ. Γ. Κωνσταντινίδης, Σάβθας Λοϊζίδης, Μιχ. Χελιώτης, Κων. Ίσκεινδέρης και Φ. Κυρίτσης. Του εύχόμεθα μακρόν και άπρόσκοπτον βίον.»

7)11)49 ΑΘΗΝΑΙ

Επίσης αναδημοσιεύομεν από τά «Θεσπρωτικά Νέα» τής 15 Νοεμβρίου και έκ καθηκοντος και διά να έκφράσωμεν τας εύχαριστίας μας τήν κάτωθι

Στό γλυκοχάραγμα τούτης τής ήμέρας τó 1940 ή ύρλική πρωτεύουσα τής Β. Ηπειρου άπεπνεε τόν άέρα της λευτερίας. Ύστερα από τήν διεθνή προδοσία κατά τόν πρώτον παγκόσμιον πόλεμον ό Έλληνικός Στρατός προχωρούσε νικηφορα, περήφανα, έναντιον των μελανοχιτώνων του Ντοούσε.

σ Δεκεμβρίου 1940. Η κυανόλευκος ύψώνετο στο Τρίλοφον, στο Άργυρόκαστρον, έπάνω στον «Καλιά», στο κάστρο τής Άρχόντισσας Άργύρας.

Δεκέμβριος 1949. Τά ιερά χώματα του Άργυροκάστρου ποτίζονται από δάκρυα άθών, γιατί γεννήθηκαν Έλληνες, από τó αιμα των μαρτύρων Βορειοηπειρωτών.

Μέσα στο «Καλιά» σασίζουσι νεομόρτυρες και περιμένουν με λαχτάρα και πίστι τήν άγια ώρα, τήν ώρα τής λευτερίας τους, για ν' άκουσθω και πάλιν, άπως τó πρωινό έκείνο τής θης Δεκεμβρίου, «Έρχονται οι Έλληνες...».

ΜΑΚ ΓΚΗ

Έστο και με τó πέρασμά του, ό ύφυπουργός των Έξωτερικών τής Άμερικης κ. Μάκ Γκη άντελήθη τó δρώμα τής χώρας ταύτης, που χάρις εις τόν ήρωϊκόν μας Στρατόν και τά άμερικανικά έφόδια τελείωσε πιά. Κατά τήν ένταύθα παραμονήν του ή Κ.Ε.Β.Α. και ό Σύλλογος «Σ.Ε.Λ.Α.Σ.Φ.Ο.Ρ.Σ.» τού έξέθεσαν διά ύπομνημάτων τήν δραματικήν θέσιν των Βορειοηπειρωτών.

Τι ετύχημα θα ήτο να έκανε ένα ταξειδάκι και εις τόν «Παράδεισον» του Χότζα, να του έμενε ή φρικιαστική άνάμνησις του δράματος των Βορ)τών, του σκελετομένου λαού.

Και τότε θα έμεθα θέθαισι πώς δεν θα ήσούχαε εάν δεν εκπληροϋντο αι άποφάσεις του Κογκρέσσου περι τής Βορείου Ηπειρου. Δεν θα ήμπορούσε έλλη φορά να όμιλούσε περι έλευθερίας όταν θα εκόκέπτετο ότι ζουν άνθρωποι και μάλιστα Έλληνες σέ πραγματικήν κόλασιν τόν 20όν αιώνα, που όλοι όμιλουθ περι αλτοδιαθέσεως των λαών.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Δέν νομίζουσι οι κ. κ. Υπουργοί Έφοδιασμού και Οικονομικών, και μάλιστα όταν είναι Ηπειρώται, ότι

πρέπει να δείξουν κάποιο ενδιαφέρον για τους Βορ)τας πρόσφυγες; "Όλοι οι πρόσφυγες επαναπατρίζονται και γυρίζουν εις τα σπίτια των. Μόνο οι Βορ)ται παραμένουν και περιμένουν την άγια ώρα του γυρισμού. Νομίζω ότι τα χορηγούμενα τρόφιμα πρέπει να δίδουν κάποια ανακούφιση και να μη δίδονται πράγματα που εις την ελευθέρωσαν άγοράν έχουν το ήμισυ της αξίας, όπως π. χ. το γάλα (σκόνη). Κάποτε τα έδιδον τελείως δωρεάν, είναι καιρός πάλι να γίνουν ενέργειαι από τους άρμόδιους — διότι μόνον Βορ)ται πρόσφυγες υπάρχουν, μιά που οι συμμοριολήκται γυρίζουν σιγά-σιγά εις τα χωριά των, να επανέλθουν εις την δωρεάν χορήγησιν των τροφίμων.

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ

Το ποσφυγικόν επίδομα, που διανεμάται εις τους άπόρους, διανεμήθη κι' αυτήν την φοράν; Εις ποίους, πώς και πότε; Μάς καταγγέλλησαν ώρισμένα παρτίονα και πληροφορούμεθα ότι γίνονται διάφοραι συσκέψεις μεταξύ των σωματείων. Δεν γνωρίζομεν τί γίνεται κι' εάν τα παράπονά των είναι δίκαια. Πάντως, οι άρμόδιοι, προς άποφυγήν παρεξηγήσεων, ως δημοσιεύσουν τους διακιούχους του επίδοματος, εύχαριστως παραχωρούμεν όλόκληρον στήλην και διά να πληροφορού-

ται και διά να άποφεύγονται τα αχόλια. Έκτός εάν...

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΜΑΣ

Προπολεμικώς ειχον άτέλειαν έγγραφών και δ. δάκτρων καθώς και κάθε περιθαλψιν. Ένψ τώρα έξωμωθήσαν με τους άλλους συνάδελφους της ελευθέρως Πατρίδος. Δεν γνωρίζομεν εάν οι άρμόδιοι πιστεύουν πως οι πόροι των προσφύγων Βορ)τών φοιτητών έβελτιώθησαν. Θα ήθέλαμεν όμως το Υπουργείον των Έξωτερικών, ως μόνον να κρίνη και να γνωρίζη πολύ περισσότερα από τας άρμοδίας υπηρεσίας, μετά του Υπουργείου της Παιδείας, διατάξη τά δέοντα. Ούτω οι Βορ)ται φοιτηταί θα μπορούσαν να συνεχίσουν τας σπουδάς των, δια να γίνουν επιστήμονες, που τόσον χρειάζονται εις την Βόρειον Ήπειρον.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Γνωρίζομεν ότι, μερίμνη της Ε.Ν. Β.Η., θα λειτουργήσιν εις την Χ.Α.Ν. (Χριστιανική Άδελφότης Νέων) Πανεπιστημίου 12, κατόπιν ειδικής άδειας, δημοτικόν σχολείον υπό την Δ)σιν του Προέδρου της Ε.Ν.Β.Η.. Οι ένδιαφερόμενοι πρέπει να δηλώσουν την συμμετοχήν των. Η ένέργεια αυτή της Νεολαίας μας, τη θοηθείς του «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΥ», ήτο άπαράκλητος. Πρέπει όχι μόνον οι μικροί να παρακολουθήσουν τά μαθήματα, ως είδος φροντιστήρια, αλλά και μεγάλοι

διά να πάρουν τον τίτλον σπουδών δημοτικού σχολείου, που δεν τον έχουν. Επίσης και όλόκληρος ή Νεολαία να έχη ως έντευκτήριον την αίθουσαν της Χ.Α.Ν. και να άδιακωιδωγώγηται ει δυνατόν εις τας γραμμάς αυτής. Πιστεύομε νβτι το Δ. Σ. μας θα κάνει κάθε προσπάθειαν διά την συμμετοχήν περισσοτέρων. Δηλώσεις συμμετοχής εις την Γραμματείαν της Ε.Ν.Β.Η., (Τσαούτσαλ 38 Α' άρ. άρ. Γρ. 6).

ΕΥΓΕ ΤΟΥΣ

Μεταξύ των μαθητών του Ιεροδιδασκαλείου Βελγίας έθροαθέθησαν υπό του Υπουργείου Παιδείας, διά τας σπουδάς και το ήθος των, οι έκ Βορείου Ήπειρου μαθηται και μέλη της Ε.Ν.Β.Η. Ιωαννίνων Θ. Καλτσούνης, Χρ. Ρουπανιώτης, Γ. Παπαδόπουλος και Ν. Καραθείας. Το έκ 310.000 δραχμών θραβείον οι καλοί αθηται, καιτοι πρόσφυγες, το διέθεσαν διά τους συμμοριολήκτους. Η πράξις αυτή αξίζει κάθε έπαινον. Τους συγχαίρομεν και ήμεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εις τον άγαπητόν Συνάκτιν μας κ. Νικ. Άρίστην ερχόμεθα χρόνια πολλά και γρήγορα στή Βόρειο Ήπειρο επί τη έορτή του. Εις τον άγαπητόν κ. Β. Γκίκαν ερχόμεθα να του ζήση το νεογέννητον.

Το τεύχος του Νοεμβρίου έκκλαφάρησεν την 28ην Οκτωβρίου.

ΕΠΙ ΤΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

ΕΠΙ ΤΗ 9η έπετείρ της άπελευθέρωσης υπό του θρυλικού μας Στρατού της Κορυτσάς, πρωτοβουλία του «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΥ», έτελέσθη εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν την Κυριακήν 20 Νοεμβρίου μνημόσυνον υπέρ των πεσόντων έν Βορείω Ήπειρω, χοροστατούντος του Μακαριωτάτου κ. κ. Σπυρίδωνος. Έν μέσω πρωτοφανούς πλήθους κόσμου οι έπίσημοι έλάμβανον τας θέσεις των, μερίμνη του Δ. Σ. του «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΥ» και νέων της Ε.Ν.Β.Η..

Οι έπίσημοι μετά το Μνημόσυνον

Έκτός του άντιπροσώπου του Βασιλέως, παρευρέθησαν οι κ. κ. Στ. Γουατάς, Μ. Μελάς (των Άνακτόρων), Λόντες, Βασιλειάδης (Υπουργοί), Κ. Κοτζιάς, Μυλωνάς, Άρχηγοί των Έπιτελείων, Βουλευται, ο Δήμαρχος Στρατηγός Πιτοίκας, ο θρυλικός Παπαός, Δ. Μπότσαρης, Παπαδογιάννης (Υπουργός), Σκουζές και Φ. Δραγουμής, οι Στρατηγοί Βίμπλης, Τρικούπης, Φεσσόπουλος, Άλεξάκης και άλλοι, ο Νομάρχης, άντιπρόσωποι όλων των πολεμικών Σωματείων τμήμα της Άεροπορίας, του Στρατού, Οδηγοί, Πρόσκοποι κ.λπ.

Τον έπιμνημόσυνον λόγον εξέφώνησεν ο Σ)ός Άργυροκάστρου κ. κ. Παντελεήμων. Το θράδυ το ζωοικόν τμήμα της Ε.Ν.Β.Η. τραγοόθησε διάφορα τραγοόδια από τον ραδιοφωνικό σταθμό Άθηνών, κατόπιν του ειδικού ΣΚΕΙΤΣ επί τη έπετείρ της Κορυτσάς του κ. Δ. Ρώμα. Έπ' εύκαιρία, έχομεν υποχρέωσιν να εύχαριστήσωμεν τον Γ. Διευθιτήν του Σταθμού κ. Σβολόπουλον, ήστις την ήμέραν αυτήν την έθυσιασε σχεδόν όλόκληρον εις την έπέτειον της Κορυτσάς. Επίσης κατόπιν έγγραφών του «ΣΕΛΑΣΦΟΡΟΥ» όλοι οι Δήμοι της Χώρας έώρτασαν την έπέτειον της άπελευθέρωσης της Κορυτσάς, ως άνέγραψεν και ο ήμερήσιος Τύπος. Εις τας Σέρρας έγινε μεγάλη συγκέντρωσις, όπου όμιλησεν ο εκεί Πρόεδρος του Βορ)κού Συλλόγου κ. Στ. Ζάχος, ήστις μεταξύ των άλλων έτόνισε: «...Μοίρα όμως σκληρά, σκηνοθετηθείσα υπό της Εύρωπαϊκής διπλωματίας, ή Βόρειος Ήπειρος έμεινεν υπό τον ζυγόν των Άλβανών, μη θε-

λήσσα να λάβη ύπ' όφιν τον πόθον και την θέλησιν των Βορειοηπειρωτών. Άλλά, καιτοι ή Εύρωπαϊκή διπλωματία έπέβαλλεν εις ήμάς τους Βορ)τας την άδικον άπόφασιν, έν τούτοις ή Έλληνική ψυχή δεν έκάμφθη...» Έν συνεχεία έκάλεσε το συγκεντρωθέν πλήθος να σταθή συμπαραστάτης του πόνου των Βορειοηπειρωτών.

Εις τά Ιωάννινα έτελέσθη Άρχιερατικόν μνημόσυνον, καθώς και εις την Θεσσαλονίκην, Βέροιαν, Κομοτινήν, Ναύπλιον και εις πολλάς άλλας πόλεις. Άθρόως καταφάνουν από την έπαρχία τηλεγραφήματα και έπιστολαί εις τον «Σελασφόρον». Χοροστατούντος του Μητροπολίτου Σύρου κ. κ. Φιλαρέτου εις Άνδρον, διά πρώτην φοράν εις τά χρονικά της νήσου, ο λαός παρηκολούθησε σύσσωμος και εύλαβώς μνημόσυνον. Όμιλησεν ο Γυμνασιάρχης κ. Ν. Βαρδακώστας.

Έπ' εύκαιρία, εξέδόθησαν ψηφίσματα, άποσταλέντα εις την Κυβέρνησιν και εις τον Ο.Η.Ε.

Εις το Μεσολόγγι έγινε ειδική σύσκεψις όλων των στελεχών της πόλεως από τά προεδρεία των Σωματείων και Όργανώσεων και εξέδωσαν το κάτωθι ψηφίσμα.

«Η Ιερά πόλις του Μεσολογγίου, πρωταθλήτρια των αγώνων διά την Έλευθερίαν, όφναι επί σημερινή έπετείρ άπελευθέρωσης Κορυτσάς φωνή έντόνου διαμαρτυρίας δι' άπαραδέκτως συνεχιζομένην έν στυγνή δουλεία ζωήν αδελφών μας μαρτύρων Β. Ήπειρου. Άπευβύνεται προς έλευθέρους λαούς, τους οποίους δεν έπαυσε να θερμαίνει ή αγάπη προς την Έλευ-

Ο «Παππος» με τη Νεολαία μας

θερίαν, και προς τά Έθνη-φρουρούς των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως αναλάβωσι σταυροφορίαν προς τερματισμόν του μαρτυρίου της Βορείου Ήπειρου και ένωσης της μετά της μητρός Ελλάδος.

Έν Ιερά πόλει Μεσολογγίου 20 11 49
Δήμαρχος Γ. ΣΙΑΡΑΖΕΜΗΣ και έν συνεχεία έπονται σαράντα όπογραφαί των Προέδρων των Σωματείων, Όργανώσεων και Συλλόγων.

(Συνέχεια από 14 σελίδα)

το έχει ανατινάξει. Ποιός να ξέρη, άραγε, τί να ήτανε τοϋτο έδω. Ποιόνε να ρωτήσης, που δεν υπάρχει κανείς; Και να, εκεί που γύριζα βλέπω μιά γυναίκα και έναν άνδρα, να βγαίνουν από ένα σπίτι, να φιλιώνται στο κατώφλι, και μετά ο άνδρας να φεύγη. Τους πλησιάζω και τους χαιρετώ. Είναι οι μόνοι άνδρωποι που μείνανε απ' το χωριό. Τώρα ο άνδρας έφευγε, για να πάη σ' ένα άλλο χωριό τη Πικρολίμη. Η γυναίκα με καλεί μέσα στο σπίτι της. Μπαίνω. Βλέπω μιά γρηά να κάθεται στο τζάκι. Τη χαιρετώ, της μιλά, μα δε μου μιλά. «Δε ξέρει Έλληνικά, μόνο Μακεδονικά», μου λέει με χαμόγελο ή κοπέλλα. Κάθουμαι μα δεν έχουνε τίποτε να με φιλέψουνε κι' σ'υτό τις πικραίνει. Δεν πειράζει όμως! Τ' ότι θα πιάσουμε κουβέντα, τ' ότι θα μάθω τόσα και τόσα μου άρκει. Η νέα γυναίκα κάνει τον ... διερμηνέα. Μου λένε τόσα και τόσα καλά λόγια για το Στρατό, που όμολογώ ότι δε τα πολυπίστεψα. Και να, σε λίγο σταματά ένα αυτοκίνητο έξω από τη πόρτα κι' άμέσως πετιέται ένας Λοχίας. Μπαίνει μέσα στο σπίτι. Οι γυναίκες μπίζουνε τις φωνές και λέγοντας πράγματα που δεν έκαταλάβαινα πέφτουνε στην άγκαλιά του. Ο Λοχίας μου έξηγεί. «Είναι ή πεθερά μου και ή κουινάδα μου!». «Και ή γυναίκα σου που είναι; Τον ρώτησα.

— Με τους άντάρτες...

ΑΠΟ ΤΙΣ γυναίκες έμαθα ότι το ανατιναγμένο κτίριο ήτανε εργοστάσιο που έφιαχνε νάρκες. Μου φάνηκε παράξενο. Και όμως, τα λειψανά του το όμολογούν. Μέσα στο εργοστάσιο, έχουνε και ει και δυό γουρνόπουλα. Τα όρνια τα έχουνε μυριστή και τριγυρίζουσε πάνω από το κεφάλι μου, τριγύρω μου, παντού. Λες και θα μου φάνε τα σπλάχνα.

ΑΡΧΙΖΕΙ να νυχτώνη, και ή καρδιά μου πιάνεται από ένα αίσθημα που δεν είχα ξαναδοκιμάσει. Τόση έρήμωσι, τόσο θάνατο, δεν είχα ξαναζήσει.

ΘΕΕ ΜΟΥ, πόσο προτιμότερο θα ήτανε ποτέσ να μην είχε ξημερώσει για τοϋτο το χωριό, ποτέσ να μην είχε υπάρξει, για να μη μάς πικράνει με την έρήμωσί του, τόσο βαθειά στην καρδιά).

Πέραν το δρόμο του γυρισμού για τις σκηνές. Είμαι μόνος, γιατί τους άλλους τους έχω χάσει, στα δρομάκια της Όξυάς. Δεν πεινάω καθόλου. Έπεσα και κοιμήθηκα με τη σκέψη πλακωμένη στους έρημους δρόμους, τους γεμάτους πίκρα, στ' ανοιχτά παράθυρα και τις πόρτες τις γκρεμισμένες, που με τη σιωπή τους, μου είπανε τόσα, που με κάνανε σοφά.

Κάπου από το μέτωπο.
ΜΙΧ. ΧΕΛΙΩΤΗΣ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

ΥΠΟ του Συλλόγου Βορειοηπειρωτών διοργανοϋται μεγάλη «Α α χ ε ι ο φ ο ρ ο σ ά γ ο ρ ά» την 22αν Ιανουαρίου εις τον «Παρνασσόν» υπό την προσασίαν του Σεβ. Μητροπολίτου Κορυτσάς κ. Εύλογίου. Σκοπός της είναι να ένισχύση τους ένταϋθα καταφυγόντας πρόσφυγας Βορ)τας μέλη του, « άστέγους, γυμνοϋς και πένητας » ως τονίζει εις ειδικήν έκκλησίαν του προς την Άθηναϊκή κοινωσία.

Α Ψ Χ Α Ι Ρ Ε Ι Α Ι
Την 27ην Νοεμβρίου έ. η. ο Σύνδεσμος Παγωνησίων συνήλθεν εις Έν. Συνέλευσιν, όπου έλεγοδόθησε ο πρόεδρος κ. Σοφοκλής Καλό-

ΝΕΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

ΡΙΖΑ ΔΕΛΒΙΝΟΥ

Τού ανταποκριτού μας

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ στην περιφέρεια Δελβίνου χειροτερεύει από πάσης απόψεως. Ο Έλληνικός πληθυσμός υποφέρει τα πάνδεινα από επισιτιστικής πλευράς. Τα έμβερικά όργανα συγκεντρώσαν τα καλαμπόκια και τα ρύζια του δούρκου και τα μετέφεραν στους Αγίους Σαράντα και τα έναποθήκευσαν με τον μοναδικό σκοπό να διανεμούν στα κομματικά μέλη που επαγρυπνούν και εργάζονται νυχθημερόν για την συγκράτηση του έτοιμώρου έμβερικού καθεστωτικού οικοδομήματος. Οι ταλαίπωροι γεωργοί και ο υπόλοιπος Έλληνισμός βρίσκεται σε απόγνωση γιατί ο έπερχόμενος χειμώνας θα τους βρή χωρίς ψωμί. Φουχισμός και υπόδησις έλλείπου καθ' ολοκληρίαν. Οι χωρικοί μας έχουν γίνει σκελετοί από τα απερίγραπτα βασάνια που δοκιμάζουν καθημερινώς από τους δυνάστες Έμβερικούς που σαν βδέλλες πίνουν το αίμα τους το τίμιο και ελληνικό. Από Ιατρικής απόψεως και υγειονομικής περιθάλψεως ο πολυπαθής βορειοηπειρωτικός λαός ευρίσκεται σε πρωτόγονη κατάσταση. Γιατροί δεν υπάρχουν. Τα φάρμακα λείπουν. Οι κομπογιαννίτες δίνουν και παίρνουν με τα γιατροσόφια τους, εξαποστένοντας στο ανεγύριγο ταξίδι του "Αδου άφθονα θύματα. Η φυματίωσις θερίζει την βορειοηπειρωτική νεότητα και υποσκάπτει τα θεμέλια της βορειοηπειρωτικής οικογενείας. Σχεδόν όλος ο κόσμος έχει κιτρινίσει από τον υποσιτισμό και την κακοπόρευσιν. Οι φόροι είναι βαρύτεροι και δυσκολοπλήρωτοι. Τα πάντα έχουν φορολογηθή. Μόνον ο αέρας έμεινε άφορολόγητος. Και αυτός καθώς φαίνεται θα φορολογηθή για να ξεριζωθή μια για πάντα η βορειοηπειρωτική ψυχή που ανθίσταται σε όλες τις καταγίδες με στωικότητα μοναδική, αναμένοντας την μεγάλη απολυτρωτική στιγμή που η βορειοηπειρωτική μας πατρίς θα απελευθερωθή. Οι Έκκλησιές μένουν κλειστές και ο λαός μας άλειτούργητος. Οι καμπάνες χτυπούν μόνον για τις συγκεντρώσεις και τις διαφωτίσεις. Ο Βορειοηπειρωτικός λαός υπαφέρει τα πάνδεινα και χτυπιέται από τον δυνάστη αλύπητα και σκληρά. Αυτός όμως άντεχει γιατί έλπίζει ότι έρχεται η πολυπόθητη ημέρα της απολυτρώσεώς του. Γιατί γλυκοχαράζει η αύγη της ελευθερίας του.

ΣΠΑΡΑΣ

Με τα δόντια και την τρομοκρατία προσπαθεί η «Λαϊκή Ασφάλεια» να συγκρατήσει την κατάρρευση του καθεστώτος του Χότζα. Η εμφάνισις του Μεχμέτ Σέχου εις την σκηνήν με την έντολην να χτυπήσ ηλύπητα κάθε επαναστατική κίνησι, είναι σημείον έσωτερικής καταρρεύσεως.

Ο Χότζα έπεσεκέθη την Μέσση για να πάρη οδηγίαις και να ενδέσση στο Κρεμλίνο την δημιουργηθείσα κατάσταση, ύστερα μάλιστα από την άποστασία σημειόντων κομμουνιστών, την εκκαθάρισιν των Τιτσικών και την καταγγελία του συμφώνου φιλίας από την Γιουγκοσλαβία.

Η Κομμουνιστική αποφασισμένη να χρησιμοποιήσ τις δώδεκα χιλιάδες των συμμοριστών που κατέφυγαν εδώ ύστερα από την ήττα τους στο Βίτσι, μαζί με τις ένδεκα χιλιάδες των Ρώσων που ήρθαν ως τεχνικοί, ενώ άποτελεούν την κυρίαν φρουράν του καθεστώτος του Χότζα, έφ' όσον έπεκταθούν αι ταραχαί που έχουν εκδηλωθή σε διάφορα σημεία της χώρας.

Η κατάσταση όμως των συμμοριστών ύστερα από το μάθημα που τους έδωσαν ο Έλληνικός Στρατός είναι τέτοια, ώστε θα χρειασθή πολύς καιρός ν' ανασυγκροτηθούν. Πολλοί μάλιστα είναι οι «Μαρξισταί» και αναλογίζονται τις καλές εκείνες ημέρας του «στρατηγού» Μάρκο, τον όποιον θεωρούν φίλο του Τίτο.

Οι Ρώσοι με διάφορα προσχήματα έστειλαν πάλιν τις οικογένειές τους εις την Ρωσίαν δια να είναι ελεύθεροι να πολεμήσουν δια την υποστήριξιν του κατάρρευόντος καθεστώτος του Χότζα, είτε προς ανατροπήν του Χότζα, η να είναι ελεύθεροι να φύγουν...

Το Κρεμλίνον για να άνωψήσ το ήθικόν και αυτό του Χότζα, τον έχειροστόνησε άρχιστράτηγο του άλβανικού στρατού, όπως άνηγγέλην επισήμως.

Έπεβλήθη δε εις τον λαόν να εορτάσ ην τόν γεγονός με συγκεντρώσεις, φιλιζαι και παραλάσεις, κατά την διάρκειαν των όποιων έσημειώθησαν άρκεται ταραχαί, ουλ ληηθέντων των ύπαιτιών.

Έν τώ μεταξύ ο σύγχρονος Άτιλας, Μεχμέτ Σέχου και η Σιγχοριμε Ιστέτιτ (Κρατική Ασφάλεια) — τρομοκρατική εργάνωσις του Μιχαλάκη Ντοράσε, συνεχίζουν το έργον της εκκαθαρίσεως.

Έβδομήκοντα χιλιάδες έπλήρωσαν με την ζωή τους, οι δε φυλα-

κές είναι γεμάτες από πολιτικούς κρατουμένους.

Ο άλλος Διοικητής Χωροφυλακής επί Ζώγου, Συνταγματάρχης Μπαϊρακτάρης, επί κεφαλής ένόπλων, έλέγχει το θόρειο τμήμα της χώρας. Πολλοί δε πατριώται είναι έτοιμοι να τον ακολουθήσουν.

Αναμένεται πολεμικόν ύλικόν δια τον καλύτερον εξοπλισμόν του Άλβανικού στρατού, άνερχομένου εις 70.000, εκτός των 15.000 χωροφυλάκων.

Οι εδώ Ρώσοι άξιωματικοί αναμένεται ν' αναλάβουν την διοικήσιν της χώρας, δια να υποκαταστήσουν άπολύτως και αυτή την σκιάν της Κυβερνήσεως.

Κυκλοφορούν με άπεστράπτουσαι λιμουζίνες και φορούν ώραιές στολές με χρυσές έπωμίδες.

Ο λαός όμως πεινά, το άλευρι, λάδι, κρέας, ζάχαρις και κωφές λείπουν. Τα φάρμακα, ύφασματα και παπούτσια είναι είδη έξαιρετικά, σπάνια.

Γενικώς παρατηρείται τρομοκρατία και τρομακτική έλλειψις όλων των ειδών πρώτης ανάγκης.

ΓΚΟΛΕΜΗΣ

Η άλλη λογαφία μας

Φίλοι αναγνώσται με χαρά έλάθαμε τα σημειώματά σας που τόσοں μας δίδουν θάρρος για την συνέχισιν του άγώνος μας. Ο κοινός άγώνας για το μεγάλο ξεκίνημα που μας συνδέει που πάντα τονίζετε, είναι ο κοινός πόθος που γρήγορα θα εκπληρωθή: Εις τον κ. Α. Μηνόπουλον (άγνωστον μας μέχρι χθές) που πρώτος έπιασε την πέννα να μας συγχάρη με τα παρακάτω λόγια:

«Με την έκδοσιν του περιοδικού προστίθεται άκόμη ένα λαμπρό θήμα για την άξιοποίησιν του Ιερού άγώνα και την εκπλήρωσιν του διακαούς πόθου μας δια την Ένωσιν μας με την Μητέρα Ελλάδα. Του Έθνικού περιεχομένου διαφωτιστικά άρθρα των λαμπρών συνεργατών σας είθε να άποτελέσουν μίαν άκόμη πατριωτικήν προσπάθειαν, ίνα τεθή τέλος εις τον έποδ πολλού χρόνου διεξαγόμενον τίμιον άγώνα και άπαλλαγούν των δεινών οι έδελφοί Έλληνες της μαρτυρικής, αλλά ήρωϊκής γωνιάς της Βορείου Ηπείρου, τον εύχαριστούμε θερμάτατα.

Εις την Δ(βα Ν. Γ. εις (Ιωάννινα) άς ύπάρχη το θάρρος και η πίστις.

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΛΑΤΑ

Νόσα
ΤΕΧΝΗ
ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ
Σας έγγυόται
Η ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΙΑ ΤΗΣ
ΣΧΟΛΗΣ.
Γ. ΠΑΣΑΛΑΡΗ
Δεσποινίς
ΒΟΥΛΑ Β. ΠΑΠΠΑ
ΑΚΕΛΕ
ΧΡΥΣ. ΣΗΜΕΡΑΝΗ 204
Α' ΤΟΜΕΥΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ
ΤΗΛ. 26070

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ

«ΠΑΤΡΙΣ»

Σωκράτους 48

Του εκ Λόγγου Συμπατριώτου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΝΤΕΜΗ

Συναντείτε κάθε πατριώτη

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

ΑΓΛΑ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ

ΤΖ. ΡΗΝΤ ΚΑΙ ΓΡ. ΜΑΡΓΑΣ

Χαδρίου 1. (Όροφος β')

ΓΡΑΦΕΙΑ Άριθ. 8 - 9

ΜΕΓΑΛΗ
ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
την 22 Ιανουαρίου 1950
ΕΙΣ ΤΟΝ
"ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ,"
ΥΠΕΡ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Εις κάθε λαχείον άντιστοιχεί και δόρον
Ζητήσατε λαχεία Ζαΐμη 6 και Τσάρτσιλ 38.
Τηλέφ. 25-484 και 27-654

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Γυμνασιακών τάξεων υπό του
συμπatriώτου μας καθηγητού

Κ. ΦΩΤΗ ΘΕΜΕΛΗ

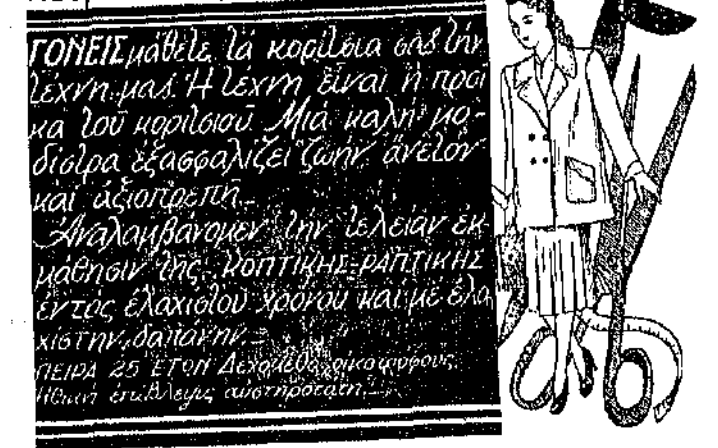
Νικηφόρου Θύραου άρ. 1

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΠΕΥΘΕΡΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΟΠΤΙΚΗΣ-ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΜΑΡΙΚΑΣ Ν. ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ

Κουμουνδούρου 2 ΑΘΗΝΑΙ

ΓΟΝΕΙΣ μάθετε να κομίζετε και να
λέχνετε. Η λέξη είναι η προ
κα του κομίζου. Μία καλή κο
μίζου εξασφαλίζει ζωή άνετον
και άξιοτητα.
Αναλαμβάνομε την τέλειαν εκ
μάθησιν της κοπτικής-ραπτικής
έντος ελαχιστού χρόνου και με ελα
χιστή δαπάνην.
Περί 25 Έτην Διεξάγουσιν κομίζουσιν.
Με την εκμάθησιν άνιστηροσύν.

Γερά
δόντια
διατη-
ρούνται
γερά
μέ την
ΚΟΛΥΝΟΣ

πού αφρίζει,
καθαρίζει και

ΕΙΣΧΩΡΕΙ
ΠΑΝΤΟΥ.

Ἡ καταστροφή τῶν δοντιῶν σας ἀρχίζει ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἀπὸ τὰ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν, πού παραμένουν στὰ κριλῶματα αὐτῶν κτὶ σήπονται.

Ἡ ὀδοντόκρεμα Κολυνός παρασκευάζεται ἀπὸ ἐξαιρετικῆς πρώτης ὕλης, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ παράγουν ἓνα ἐνεργητικὸ ἀφρό, ὁ ὁποῖος ὀχι μόνον εἰσχωρεῖ μεταξὺ τῶν δοντιῶν σας καὶ συμπαρσάσει τὰ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν, ἀλλὰ καὶ γυαλίζει τὰ ξόγτια.

Μετὰ τὸ πλύσιμο τὸ στόμα εἶναι ἀπολύτως δροσερὸ καὶ τὰ δόντια ὀλόλευκα
καὶ καθάρη.

ΓΕΝ. ΑΝΤ.: ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 2.500